

MOČ RAZGLAŠANJA BESEDE

Derek PRINCE

Derek Prince:

Moč razglašanja Besede

Razglašanje Božje besede sprošča izjemno moč.

Mnogi kristjani se ne zavedajo tega čudovitega potenciala, ki jim je na razpolago. Božja beseda ima velik pomen in vpliv v vseh okoliščinah, od osebnih potreb do mednarodnih kriz.

Derek Prince je več kot petdeset let, kolikor je služil ljudem s poučevanjem, z molitvijo in duhovnimi darovi, vsak dan razglašal Božjo besedo in je iz osebne izkušnje spoznal velike spremembe v duhovnem ozračju, ki jih to lahko prinese.

V knjigi avtor najprej predstavi svetopisemske temelje za takšno razglašanje Besede, potem pa praktično svetuje, kako uporabiti ta načela v vsakdanjem življenju.

V drugem delu so številni pomembni odlomki Svetega pisma razdeljeni tematsko, tako da jih je lažje uporabljati.

Vsak kristjan ima privilegij in tudi odgovornost, da se nauči razglašati Božjo besedo.

Ne glede na to, s kako težkimi okoliščinami se srečujemo, jih zmore spremeniti moč Boga, ki deluje, ko namesto negativnosti, skrbi in strahov razglašamo svoje trdno zaupanje v Njegovo besedo.

Originally published in English under the title:
Power of Proclamation
Copyright © 2003 by Derek Prince Ministries – International.
All rights reserved.

Slovenian translation published by permission.
Copyright © 2007 Derek Prince Ministries – International,
P.O. Box 319501, Charlotte, North Carolina, 28219-9501, USA.

Slovenska izdaja:

MOČ RAZGLAŠANJA BESEDE

Prva izdaja 2007, razširjena e-izdaja 2013

Založila in izdala: Založba Karis

www.ekaris.net

Vse pravice pridržane. Brez pisnega dovoljenja založnika nobenega dela te knjige ni dovoljeno na kakršen koli način reproducirati, kopirati ali kako drugače razširjati. Ta prepoved velja tako za mehanske kot tudi za elektronske oblike reprodukcije (fotokopiranje, snemanje ali prepisovanje na kakršen koli pomnilniški medij).

Svetopisemsko besedilo je vzeto iz Slovenskega standardnega prevoda Svetega pisma (SSP). Copyright © 1996, 2003 Društvo Svetopisemska družba Slovenije, z dovoljenjem. Vse pravice pridržane.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-282.5(0.034.2)

PRINCE, Derek
Moč razglasanja Besede [Elektronski vir] / Derek Prince ; [prevod
Irena Jerman-Polenšek]. - Razširjena e-izd. - El. knjiga. - Ljubljana : Karis, 2013

Prevod dela: Power of proclamation

ISBN 978-961-93001-5-2 (pdf)

269531136

»... takó bo z mojo besedo, ki prihaja iz mojih ust:
ne vrne se k meni brez uspeha,
temveč bo storila, kar sem hotel,
in uspela v tem, za kar sem jo poslal.«

Izaija 55,11

Kazalo

1. Razglašanje Božje besede	9
Kaj pomeni razglašati.....	10
Povečevanje moči komunikacije.....	12
Mojzesova palica	13
Beseda in Duh skupaj	15
Trepetati pred Božjo besedo	18
Držati se Božje besede	20
Udejanjanje avtoritete	22
Kako premagati negativno mišljenje	23
Zavarujte se z razglašanjem.....	25
Gmotne in telesne potrebe	26
Razglašanje Besede v državnih in mednarodnih zadevah.....	29
O krščanstvu in silah, ki mu nasprotujejo	31
2. Praktična uporaba	35
Primer: Izjava o zaupanju v Božje varstvo.....	36
Kategorije razglašanja Božje besede	37
3. Razglasi Božje besede.....	39
Gospodov strah.....	39
Pravičnost in svetost.....	43

Zdravje in moč.....	50
Vodstvo, zaščita in obvarovanje.....	54
Božje posredovanje v človeških zadevah.....	61
Preizkušnje in nadloge.....	67
Duhovna borba	71
Popolna odrešitev	74
Duševna in čustvena stabilnost.....	78
Služenje Bogu	81
Odkupitev na križu.....	86
Tako naj govorijo odrešeni	87
Po Jezusovi krvi.....	88
Izjava o zaupanju v Božje varstvo	89
Dodatek: Božanska zamenjava	91
Povzetek	109
O avtorju	111
Druge knjige Dereka Princea v slovenščini.....	113

1. RAZGLAŠANJE BOŽJE BESEDE

Ob razglašanju Božje besede se sprošča izjemna moč. Mnogi kristjani se ne zavedajo te čudovite možnosti, ki jim je na razpolago. Ne glede na to, ali mora biti razrešena osebna potreba ali mednarodna kriza, če se naučimo, kako razglašati Božjo besedo v te okoliščine, to sprostí ustvarjalno moč Boga, ki lahko popolnoma preoblikuje položaj. Vsak vernik ima posebno pravico in odgovornost, da razglašá Božjo besedo.

V letih svojega služenja v Cerkvi sem vedno, ko je bila moja žena Ruth z mano, svoje sporočilo začel tako, da sva skupaj razglašala Besedo. Bog naju je naučil, da začneva tako, in odkrila sva, da razglašanje Besede v veri na začetku srečanja silovito spremeni duhovno ozračje na srečanju in pripomore k maziljenju¹ govornika.

Naslednje razglašanje Božje besede je eno mojih najljubših. Pogosto sva ga uporabljala in na mnogo načinov povzema sporočilo te knjige.

*»Kajti kakor pride dež in sneg izpod neba
in se ne vrača tja, ne da bi napojil zemljo,
jo naredil rodovitno in brstečo,
dal sejalcu seme in uživalcu kruh,*

¹ Ang. *anointing*. Izraz se uporablja za opis navzočnosti in delovanja Svetega Duha, saj je olje ena od svetopisemskih podob za Svetega Duha. Op. M. L.

*tako bo z mojo besedo, ki prihaja iz mojih ust,
ne vrne se k meni brez uspeha,
temveč bo storila, kar sem hotel,
in uspela v tem, za kar sem jo poslal.»*

Izaija 55, 10-11

Kaj pomeni razglašati

Beseda »razglašati« je močna beseda. Njena sopomenka v latinščini, *proclamare*, pomeni »zavpiti naprej«. V jeziku Nove zaveze je z razglašanjem povezana beseda, ki pomeni »izpričati, izpovedati«. Izpoved pomeni »reči isto kot«. Za nas, ki verujemo v Sveto pismo, izpoved pomeni, da s svojimi usti izrečemo prav to, kar je Bog že rekel v svoji Besedi. Besede svojih ust naravnamo tako, da se strinjajo (ujemajo, skladajo) z Božjo besedo. Tako se naravnamo, da smo pripravljene prejeti polno Jezusovo podporo in avtoriteto.

V Pismu Hebrejcem 3, 1 pisec pravi: »Jezus je veliki duhovnik vere, ki jo izpovedujemo.«

To je zelo pomembna trditev. Če nimate česa izpovedovati, to pomeni, da nimate velikega duhovnika. Jezus je veliki duhovnik tistega, kar izpovemo. Z drugimi besedami, kadarkoli s svojimi usti izrečemo, kar Sveto pismo govori o nas kot ljudeh, ki verujemo v Jezusa, je Jezus naš veliki duhovnik v nebesih, ki sprošča svojo avtoriteto in svoj blagoslov na nas.

Toda če molčimo, se nekako odrežemo od njegovega služenja, s katerim nam služi kot veliki duhovnik. Če pa

izpovedujemo napačne stvari, storimo še nekaj slabšega. V določenem smislu vabimo negativne sile, da nas obkolinijo in napadejo.

Razglašanje je izpoved, ki smo ji dali naboj bojevitosti. Je beseda, ki govori o duhovnem bojevanju. Z njo sprostite avtoriteto Božje besede v neke okoliščine – v svoje življenje, v življenje svoje cerkvene skupnosti, v političen položaj ali v kar koli drugega. Nešteto okoliščin je, v kate je treba sprostiti Božjo moč. Razglašanje je najbolj učinkovit način, kako sprostiti moč (od) Boga.

Razglašanje je v resnici delovanje glasnika. Besedo *glasnik* danes le redko uporabljamo, v srednjem veku pa je bil glasnik človek s pooblastilom kralja ali vojvode ali kakega drugega plemiča, ki je šel na javni kraj in razglasil vladarjevo voljo in sklep. Glasnik je vpil: »Pozor, pozor (ang. O yez, O yez!)«, in nato razglasil sporočilo. Ko so torej ljudje slišali: »Pozor, pozor,« so vedeli, da je to glas oblasti. Ustavili so se in pozorno poslušali, kaj je bilo rečeno. Čeprav iz večine prevodov Svetega pisma to ni razvidno, je v Novi zavezi beseda *oznanjati* beseda za glasnika, in pomeni »razglašati«.

Povečevanje moči komunikacije

Danes nam sodobna komunikacijska tehnologija omogoča, da lahko razglašamo Božjo besedo v veliko večjem obsegu kakor kdaj prej. Sveto pismo poučujem že več kot petdeset let in vedno sem čutil, da je moja dolžnost interpretirati Sveto pismo, ga razlagati in pomagati ljudem, da bi ga razumeli.

Pred več kot dvajsetimi leti mi je Gospod položil v srce besedo »razglašaj«. Čutil sem, da mi prinaša izziv, naj presežem poučevanje in začnem razglašati. Sad te besede je bil, da sem Sveto pismo začel poučevati po radiu. Moje oddaje je leta 1979 začelo oddajati osem radijskih postaj v Združenih državah Amerike, danes pa jih prevajajo v več kot trinajst jezikov in jim je mogoče prisluhniti skoraj povsod po svetu.

To je predvsem služba razglašanja. Ključna vrstica, ki me je spodbudila, da sem začel s službo Besede na radiu, je bila iz evangelija po Mateju (24, 14),

»Ta evangelij kraljestva bo oznanjen po vsem svetu v pričevanje vsem narodom, in takrat bo prišel konec.«

Naša doba se ne more končati, dokler ne opravimo svojega poslanstva kot cerkev Jezusa Kristusa, kot njegove priče na zemlji. Naša naloga je, da razglašamo evangelij Božjega kraljestva po vsem svetu kot priče vsem narodom.

Iz izkušnje sem spoznal silno moč Božje besede, ki jo preprosto razglašamo z vero. Takšna beseda dela najbolj osupljive stvari. Spominjam se pripovedi neke Američan-

ke, ki je bila vse, kar ženska po krščanskih merilih ne bi smela biti. Bila je marksistka, feministka in lezbijka. Ko je nekoč s svojimi grešnimi prijatelji potovala z ladjo po Južnem Kitajskem morju, se je približala nevihta. Drugi so rekli: »Pojdi v podpalubje, vključi radio in poglej, kaj lahko izveš o vremenu.«

Prižgala je radijski sprejemnik in čisto naključno ujela mojo radijsko oddajo, ki so jo oddajali iz Manile na Filipinih. Slišala je ravno dovolj, da je takrat tam spodaj sprejela odrešenje. Zdaj je popolnoma drug človek, prav tako radikalna, le da v drugo smer – je radikalno za Boga. Kar je slišala, ni bilo poučevanje. Bila je preprosto razglašena Beseda, ki je opravila svoje delo.

Mojzesova palica

Poglejmo, kako je bilo z Mojzesom, ko ga je Bog poklical in mu zapovedal, naj gre nazaj in reši Izrael iz Egipta. Spomnite se, da se je Bog Mojzesu prikazal v gorečem grmu in mu rekel, da ga pošilja nazaj, da osvobodi Izrael (prim. Druga Mojzesova knjiga 4).

Mojzes je izgubil vso samozavest, ki jo je imel pri štiridesetih (zdaj je bil star osemdeset let). Rekel je: »Zakaj jaz, Gospod? Jaz ne morem ničesar storiti. Kako naj to storim?«

Bog je na svoj način, ki je vedno praktičen in konkreten, rekel Mojzesu: »Kaj je v tvoji roki?« Mojzes je rekel, da je to palica, kakršno je imel vsak pastir v tistem času. Ni mislil, da je to kakšna posebna palica. Toda Gospod je

rekel: »Vrzi jo na tla!« Ko jo je vrgel na tla, se je spremenila v kačo in Mojzes je zbežal pred lastno palico. Z drugimi besedami, v palici se je skrivala možnost, ki je ni predvideval ali si jo predstavljal.

Potem mu je Gospod rekel: »Primi jo za rep.« Vsak, kdor se spozna na kače, vam bo povedal, da ne smeš kače nikoli prijete za rep. Toda Mojzes je poslušal Boga in kača je spet postala palica. Bog mu je jasno rekel: »Zdaj vzemi svojo palico in pojdi. Samo to potrebuješ. Vse lahko opraviš s to palico.«

Če od tod naprej analizirate preostanek Druge Mojzsove knjige, boste videli, da je bila celotna rešitev Izraela iz Egipta dosežena s pomočjo te palice. Vsakokrat ko je Mojzes hotel, da Bog posreduje, je iztegnil svojo palico in Bog je posredoval. Rezultat je bil, da je Mojzes iztrgal iz faraonovih rok oblast nad Egiptom. Palica v njegovi roki je simbolizirala oblast. Ko je bilo treba razdeliti vode, da bi Izraelci mogli oditi skozi vode Rdečega morja, je Mojzes iztegnil palico in vode so se razdelile.

Ko so Egipčani po morskem dnu zasledovali Izraelove otroke, je Mojzes spet iztegnil palico in vode so jih pogoltnile. Edina stvar, ki jo je Mojzes potreboval za celotno nalogo, h kateri ga je poklical Bog, je bila pastirska palica. Stvar, ki ji takrat, ko jo je prvič držal v rokah, ni pripisoval kakšnega posebnega pomena.

Beseda in Duh skupaj

Če ste predan kristjan, ki verjamete v besedo Svetega pisma, bi vam rad povedal, da imate tudi vi palico v roki. To je Božja beseda. Svoje Sveto pismo pojmuje kot edino orodje, ki ga potrebujete v rokah, da boste sposobni storiti vse, za kar vas Bog pokliče.

Prva stvar, ki se je moramo zavedati, je moč Božje besede. To je nadnaravna knjiga. Prav kakor Mojzesova palica vsebuje moč, ki ni očitna, ko jo prvič pogledate. Toda ko jo začenjate razumeti, je njena moč dejansko brezmejnna.

Dovolite, naj vam nanizam nekaj vrstic iz Svetega pisma, ki razodevajo moč Božje besede.

*»Z Gospodovo besedo so bila narejena nebesa
z dihom njegovih ust vsa njihova vojska.«*

Psalm 33, 6

Hebrejska beseda za »dih« je beseda *ruah*, ki ponavadi pomeni »duh«. Torej se je stvarjenje sveta zgodilo po dveh delujočih silah: po Božji besedi in Božjem duhu. Vse, kar biva, je bivalo ali bo bivalo, dolguje svoj začetek skupnemu delovanju teh dveh sil.. Beseda mora delovati skupaj z Duhom. Mislil, da je psalmist morda to besedo zato tolmačil kot »dih« in ne »duh«.

Pomislimo, kako silna je moč besed, in vendar so tako preproste. Ko sem afriške študente poučeval angleščino kot drugi tuj jezik, sem se moral naučiti osnov fonetike. Odkril sem zanimive stvari o besedah. Kako pravzaprav govorimo? Iz pljuč spustimo dih, ki potuje skozi usta ali

nos, nato pa v ustni (in včasih nosni) votlini oblikujemo zvok besed, ki prihajajo iz naših ust.

Osnovna resnica je, da brez dihanja ne moremo govoriti. Ta podoba nam kaže, kako govori tudi Bog. Vsakokrat ko izgovori besedo, jo nosi njegov dih – njegov Duh. Beseda in Božji Duh sta vedno skupaj. Beseda in Božji Duh sta priklicala vesolje v bivanje in ga tudi ohranjata.

V Drugem Petrovem pismu 3, 5-7 je zelo močno sporočilo, ki nam pove tri pomembne stvari: Beseda ustvarja, Beseda ohranja in Beseda uničuje.

»Sami hočejo, da jim ostane skrito, da je nebo obstajalo že zdavnaj in da zemlja po Božji besedi obstaja iz vode in prek vode. Po teh prvinah je bil tedanji svet preplavljen z vodo in tako pokončan. Sedanje nebo in zemljo pa ista beseda hrani za ogenj, ohranja ju za dan sodbe in pogubljenja brezbožnih ljudi.«

Tako je bilo po Božji besedi nebo priklicano v bivanje, po Božji besedi je ohranjano v bivanju, in po Božji besedi bo nebo prešlo, ko pride čas, ki ga je Bog določil. Božja beseda ustvarja, ohranja in uničuje. Ko včasih pomislim, kakšno zmešnjavo dela človek na tem planetu, sem vesel, da lahko Božja beseda to zmešnjavo nekega dne odpravi. Vse te stvari Bog opravlja s svojo Besedo.

Pojdimo nazaj k besedi iz Svetega pisma, ki smo jo navedli na začetku. Kot piše v Izaiju, mora ta beseda priti iz Božjih ust, sicer ni učinkovita.

»Kajti kakor pride dež in sneg izpod neba in se ne vrača tja, ne da bi napojil zemljo,

*jo naredil rodovitno in brstečo,
dal sejalcu seme in uživalcu kruh,
tako bo z mojo besedo, ki prihaja iz mojih ust,
ne vrne se k meni brez uspeha,
temveč bo storila, kar sem hotel,
in uspela v tem, za kar sem jo poslal.»*

Izaija 55, 10-11

Pomnimo, da je Bog rekel: *»... tako bo z mojo besedo, ki prihaja iz mojih ust.«* Ali drugače: *»Z mojo besedo, ki jo poganja moj dih.«*

Pavel v Drugem pismu Korinčanom 3, 6 pravi: *»Črka ubija.«* Z drugimi besedami, Beseda sama na sebi, brez diha, ne prinaša življenja. Beseda in Duh morata biti skupaj. Lahko pridigate sporočilo, ki je zelo bogato s svetopi-semko Besedo, toda če nima diha Duha, je suha in ne odžeja. Ne prinaša življenja, temveč smrt. Beseda in Duh morata vedno delovati skupaj.

Da bi videli, kako lahko z razglašanjem dosežemo, da je Božja beseda učinkovita, bi rad pokazal vzporednico z Mojzesovo izkušnjo. Z izrazom *»razglašanje«* pojmem, da besedo sprostimo v neke okoliščine. To zahteva zaupanje in drznost. To ni za plašne ljudi. Odločiti se morate, da v to verujete.

To je Božja beseda, in če jo izrečete z vero v srcu in pride iz verujočih ust, je takrat, ko jo Božji Duh reče preko vas, prav tako učinkovita, kakor če bi jo izgovoril sam Bog. Ni potrebno, da govori sam Bog. Če Božji Duh govori Božjo besedo po vaših ustih, je beseda prav tako učinkovita kakor takrat, ko je Bog ob stvarjenju sveta govoril veselje v bivanju: rekel je in je nastalo.

Trepetati pred Božjo besedo

Mojzes se je najprej prestrašil. Palico je vrgel na tla, spremenila se je v kačo in Mojzes je zbežal pred njo. Preden postanemo učinkoviti v razglašanju, se moramo naučiti, da se Božje besede bojimo. Naučiti se moramo trepetati pred Božjo besedo.

*»Tako govori Gospod:
Nebo je moj prestol
in zemlja podnožje mojih nog,
kakšna je torej hiša, ki mi jo hočete sezidati,
in kakšen je kraj za moje počivališče?
Saj je vse to naredila moja roka,
tako je vse nastalo, govori Gospod.
Gledam pa na tistega,
ki je ponižen, ki je potrta v duhu
In se trese pred mojo besedo.«*

Izaija 66, 1-2

Bog pravi, da ne moremo zgraditi ničesar, kar bi naredilo vtis nanj, ker je sam že ustvaril celotno vesolje. Pravi pa, da je nekaj, kar priteguje njegovo naklonjenost: »... gledam pa na (cenim ali spoštujem) tistega ..., ki je ponižen, ki je potrta v duhu in se trese pred mojo besedo.«

Tako kot pri Mojzesu mora torej biti naš prvi odziv strah in globoko spoštovanje do Božje besede. V Cerkvi je danes veliko premalo strahu pred Božjo besedo. Preveč domača nam je postala. Navajamo jo in razpravljamo o njej, vendar ji ne izkazujemo pravega spoštovanja. To naravnost moramo spremeniti.

Iz Janezovega evangelija bom navedel dva razloga, zakaj bi se morali tresti pred Božjo besedo. Prvi razlog najdemo v Janezovem evangeliju 12, 47-48. Tu Jezus pravi:

»Če kdo sliši moje besede in se po njih ne ravna, ga ne sodim jaz, ker nisem prišel, da bi svet sodil, ampak da bi ga rešil. Kdor mene zaničuje in ne sprejema mojih besed, ima nad seboj sodnika; beseda, ki sem jo govoril, ta ga bo sodila poslednji dan.«

Vse nas bo sodila Božja beseda. Predstavljajte si, da stojite pred vsemogočnim Bogom in morate polagati račun za svoje življenje, kot verjamem, da bomo morali nekega dne vsi storiti. Mislim, da bi trepetali in bili zelo zaskrbljeni. Jezus pravi, da bi morali imeti enak odnos do Božje besede, ker bo Božja beseda naš sodnik. Kadarkoli odpremo Sveto pismo in ga beremo, če lahko to razumemo, takrat gledamo to, kar nas bo nekega dne sodilo. Nič čudnega, da bi pred Besedo morali trepetati.

Drugi razlog je naveden v Janezovem evangeliju 14, 23. Tu Jezus izjavi še nekaj presenetljivega:

»Če me kdo ljubi, se bo držal moje besede in moj Oče ga bo ljubil. Prišla bova k njemu in prebivala pri njem.«

To je eno redkih mest v Svetem pismu, kjer se za Boga uporablja osebni zaimsek v dvojini. Prišla bova k njemu, midva, Oče in Sin. Kako bosta prišla? Po Njegovi besedi. Ko se odpremo Božji besedi, Bog sam – Oče in Sin – pride v naše življenje in je pripravljen stanovati pri nas.

Če bi kakorkoli, celo v videnju, videli Gospoda Jezusa, da prihaja v vaš dom, bi vas gotovo ganilo in pretreslo.

Imeli bi občutek strahu in globokega spoštovanja. Hoteli bi pasti pred njegove noge. Jezus tukaj pravi: »Ne bom prišel samo jaz, tudi Oče bo prišel.« Prišla bosta po Božji besedi.

V sodobni Cerкви nas mora večina spremeniti svoj odnos do Božje besede. Pokazati moramo več spoštovanja in strahu. Beseda v našem življenju ne bo delovala, kot sem opisal, dokler se ne naučimo spoštovanja do nje.

Držati se Božje besede

Ta trepet pred Besedo je prva stvar, ki se je zgodila Mojzesu. Nenadoma se je zavedal moči, ki je bila v njegovi palici, in zbežal je pred njo. Silno se je prestrašil. Druga stvar, ki jo je storil, je bila, da je palico prijel. V veri jo je prijel in kača je spet postala palica v njegovi roki. Potem, ko smo vzdrhteli od strahospoštovanja, se moramo torej oprijeti Božje besede.

Zadnje vrstice 149. Psalma to močno potrjujejo:

*Zvesti naj vriskajo od veselja v njegovi slavi,
naj vriskajo na svojih ležiščih.*

*V njihovem grlu naj bodo Božji slavospevi
in dvorezni meči v njihovi roki,
da se maščujejo nad narodi,
da kaznujejo ljudstva;
da njihove kralje vklenejo v okove,
njihove odličnike v železne verige;
da izvršijo nad njimi napisano sodbo,
to je čast za vse njegove zveste.*

Psalm 149,5–9

Zvesti, o katerih tukaj teče beseda, so vsi pravi, predani verniki; tisti, ki se tresejo ob glasu Božje besede in so ji popolnoma predani. In v besedilu je vrsta presenetljivih in čudovitih izjav. Ali se lahko prepoznate kot eden od teh zvestih? Če s svojimi usti slavimo in povečujemo Boga in držimo v rokah dvorezni meč Besede, lahko sodimo narodom. Ali se lahko po veri začnete gledati kot del tega scenarija? Ta čast ali privilegij pripada vsem svetim. Kakšna velika odgovornost. Mislim, da bi bil način, kako vsak od nas moli, precej drugačen, če bi se zares videli v luči teh vrstic.

Bodite pozorni na to, da je rečeno: »da izvršijo ... napisano sodbo«. Kje je zapisana ta sodba? Zapisana je v Besedi. Nismo mi tisti, ki bomo sodili. Bog je izrekel te sodbe. Imamo pa privilegij, da izvršimo te sodbe nad narodi in njihovimi vladarji. Drugače rečeno, verujoči bomo v zgodovini odigrali edinstveno in pomembno vlogo.

Tragično je, da tako mnogo kristjanov še zdaleč ne razume vsega, kar nam je Bog dal na voljo, kaj šele, kaj vse Bog pričakuje od nas. Rad bi poudaril, da mi ne sodimo; sodbe najdemo v pisani Božji besedi. Naša naloga je, da jih izvršimo.

Kako to storimo? Tako, da iz Božje besede razgllašamo sodbe, ki so tam že zapisane. Preprosto razgllašamo jih – smo glasniki. Stojimo na trgu sveta in vpijemo: »Pozor, pozor!« Potem oznanimo Božji odlok.

Udejanjanje avtoritete

V nadaljevanju bom zelo praktičen in stvaren. Kaj je Mojzes naredil, potem ko je zagrabil palico? Ko se je vrnil v Egipt, je palico iztegnil. Udejanjil je avtoriteto, ki je bila v palici. Povedati hočem, da moramo storiti enako. Vzeti moramo pisano Božjo besedo in jo iztegniti v vsakršnih okoliščinah, kjer je potrebna Božja avtoriteta.

Eden od najučinkovitejših načinov, kako sprostiti moč Boga v neke okoliščine, je, da Božjo besedo razglavamo v veri in pod maziljenjem Svetega Duha. Spomnite se, da mora Beseda priti skupaj z dihom. Ko Božji dih ponese Božjo besedo iz naših ust, jo lahko sprostimo v okoliščine, in te besede imajo vso oblast vsemogočnega Boga v teh okoliščinah.

Bog ni stopil s svojega prestola, vzel Mojzesu palice in rekel: »Jaz bom to storil namesto tebe.« Zdi se, da nas večina pričakuje prav to, toda Bog pravi: »Imaš palico, ti to stori!« V Drugi Mojzesovi knjigi 4, 20 je palica dejansko imenovana Božja palica, toda še vedno jo je držal in uporabljal Mojzes.

Obravnaval bom nekatere situacije, ki potrebujejo Božjo palico. Začel bom z osebnimi stvarmi, nato prešel na pokrajinske, nacionalne in končno na mednarodne zadeve. Pokazati vam želim različne načine, kako lahko iztegnemo palico. Vse to so razglasi, ki jih redno uporabljam v svojem molitvenem času z Gospodom. Ta čas je pogosto vse kaj drugega kakor miren! Ne pravim, da je več moči, če vpijete in kričite. Vse je odvisno od tega, kako vas v

nekem trenutku vodi Sveti Duh. Imam kakšnih sto do dvesto razglasov, ki jih redno uporabljam. Nekatera od njih sem razglasil sto in stokrat.

Kako premagati negativno mišljenje

Pomnite – posebno tisti, ki imate za sabo veliko negativnega razmišljanja in govorjenja – da to, če boste samo izrekli enega od teh razglasov, ne bo kaj dosti delovalo. Na glas jih moramo še in še govoriti, da bo prišlo do resnične spremembe v nebeških prostorih. Te stvari morate govoriti, dokler ne postanejo del vašega mišljenja

Večina vas verjetno ve, da prihajam iz britanskega okolja in da so Britanci precej negativno naravnani. Po naravi so pesimisti. Sam sem bil pesimist med pesimisti! Toda Bog me je postopoma temeljito spremenil; trajalo pa je dolgo časa!

Kadar sem v težki situaciji, začnem avtomatično pre-mišljevali o vseh težavah, o vseh slabih stvareh, ki bi se lahko zgodile. Morda imate podobne težave.

Orožje Besede sem uporabljal na veliko različnih nači-nov. V Jeremiju 29, 11 pravi Bog Izraelu:

»Vem za načrte, ki jih imam z vami, govori Gospod: načrte blaginje in ne nesreče, da vam dam prihodnost in upanje.«

Vedno ko se zalotim, da začenjam pestovati kakšno negativno predstavo ali misel, rečem: »Hvala ti Gospod, da vem za načrte, ki jih imaš z mano; načrte za dobro, ne

za slabo, načrte blaginje in ne nesreče, da mi daš prihodnost in upanje.«

Včasih moram to ponoviti večkrat, toda nazadnje se negativno ozračje porazgubi, jaz pa imam trdno, zaupanja polno, pozitivno naravnost. Če začnete s takimi besedami že zjutraj, boste imeli dober dan. Opravili boste naloge, ki ste si jih zastavili.

Od vaše naravnosti je močno odvisno, kako vas obravnavajo drugi ljudje. Če stopite v trgovino s pozitivno naravnostjo, vam bo osebje pomagalo. Če pa pričakujete, da boste deležni slabe postrežbe, nevljudnosti ali težav, boste to verjetno tudi dobili.

Mislim, da je razglase vedno dobro narediti osebne. Kotorej Biblija reče »ti« ali »vi«, recite namesto tega »jaz«. Ko to storite, s tem rečete: »To zadeva mene.« Začnimo s samoobrambo. Naveličan sem že tega, da se stalno vrtim v področju potreb. Nekateri kristjani nikoli ne presežejo svojih lastnih potreb.

Recimo, da vas napada veliko strah zbujujočih, negativnih misli in da se zalotite, kako nenehno razmišljate o tem, kaj se bo zgodilo, če umrete. Morda greste na operacijo in vam zdravnik ne jamči, da boste operacijo tudi prestali.

Z Ruth sva se s tem soočila skupaj, ko je bila bolna. Tukaj je Beseda, ki sva jo verjetno uporabila več tisočkrat:

*»Ne bom umrl, ne, živel bom
in pripovedoval o Gospodovih delih.«*

Psalm 118, 17

Zavarujte se z razglašanjem

Predpostavljajmo, da ljudje govorijo ali celo molijo zoper vas. Zdravilo najdete pri Izaiju 54, 17:

*»Nobeno oblikovano orožje
ne bo uspelo proti tebi,
in vsak jezik, ki se bo na sodbi
vzdignil proti tebi, boš obdolžila.
To je dediščina GOSPODOVIH služabnikov
in njihova pravičnost je od mene,
govori Gospod.«*

Z Ruth sva imela navado, da sva to izrekla vsak večer pred spanjem. Ko priznavamo, da je naša pravičnost od Gospoda, lahko s tem razlogom obsodimo jezike, ki nas obtožujejo. Tako je zato, ker zavračajo Božjo pravičnost, to pa vedno pomeni poraz.

Rad bi pojasnil, da je prav, da rečemo: »Če kdo govori zoper nas ali nam hoče hudo, mu odpuščam. In ker sem tem ljudem odpustil, jih blagoslavljam v imenu Gospoda.« Vedno se potrudimo nadomestiti negativno s pozitivnim.

Sveto pismo pravi, da če nas ljudje preklinjajo, jih ne smemo preklinjati nazaj, ampak jih moramo blagoslavljalati. Pavel pravi:

»Ne daj se premagati hudemu, temveč premaguj hudo z dobrim.«

Pismo Rimljanom 12, 21

Dobrota je edina sila, ki je dovolj močna, da premaga zlo.

Če je naša služba za Gospoda napadena, pogosto uporabimo razglas iz Pete Mojzesove knjige 33, 25-27:

*»Železo in bron so tvoji zapahi,
in kakor tvoji dnevi naj traja tvoja moč.
Nihče ni kakor Bog Ješurunov,
po nebu se vozi tebi v pomoč
in nad oblaki v svojem veličastju.
Bog starodavni je pribežališče,
spodaj so vekovite roke;
pregnal je sovražnika pred tabo
in rekel je: 'Pokončaj!'«*

Takšen razglas hudiča resnično prestraši. Ne pozabimo, da se ne bojujemo zoper meso in kri, temveč zoper zlohotne duhovne sile v nebeških področjih (Pismo Efežanom 6, 12). Orožje, ki ga daje Bog, je zelo mogočno, vendar ga moramo uporabljati v pravem kontekstu.

Gmotne in telesne potrebe

Morda imate različne potrebe: denimo gmotne (finančne) ali telesne. Za finančne potrebe uporabimo Drugo pismo Korinčanom 9, 8:

»Bog pa vas more presežno obdariti z vsakršno milostjo, tako da boste v vsem vedno imeli vsega dovolj zase in bo še obilno ostalo za vsakršno dobro delo.«

Začne se z besedami, «Bog pa nas more ...«. Nato pravi, kaj vse je Bog sposoben storiti. V tej čudoviti vrstici se pojavijo besede »vsakršno«, »v vsem«, »vsega«, »obilno«,

»presežno«. Težko bi bilo v eni sami vrstici izraziti več obilja! In vse je milost.

Kako pa milost prejmemo? »Z milostjo ste namreč odrešeni po veri« (Pismo Efežanom 2, 8). Milost ni nekaj, kar si zaslužimo ali kar nam pripada. Ni odvisna od našega položaja v družbi. Vse prejmemo po veri v Božjo milost. Ta obljuba je finančna podlaga našega služenja.

Zdaj si predstavljajte, da ste postavljeni pred neki izziv, za katerega mislite, da mu ne boste kos. Občutek imate, da nimate ustrezne izobrazbe, fizične moči, razsodnosti za določeno situacijo, karkoli že ta zahteva.

V takšnih okoliščinah se zatečemo k Pismu Filipljanom 4, 13. Sam uporabim »Princev prevod«. Znam grško in mislim, da mi je Gospod dal zares dober prevod iz grščine, ki podaja pomen bolje kot kateri koli drugi prevod, ki ga poznam:

Vse lahko storim po njem, ki mi daje moč od znotraj.²

Uporabljam izraz »daje moč«, ker izhaja grška beseda v besedilu iz *dynamis*, kar ponavadi prevajamo kot »moč«. Torej je v vas vir moči, ki se sprosti skozi vaše razglašanje. Tudi če nimam izobrazbe, moči, ali razsodnosti, da bi nekaj storil, je takrat, ko mi je naloga dodeljena po Njegovi volji, tu prisoten On, ki mi daje moč od znotraj.

² Ang.: »I can do all things through the one who empowers me within.«

Morda vas je prizadela kakšna bolezen. Ena naših najljubših vrstic, ki govorijo o ozdravljenju, je v Prvem Petrovem pismu 2, 24:

»Sam je na svojem telesu ponesel naše grehe na les, da bi mi grehom odmrli in živeli za pravičnost. Po njegovih ranah ste bili ozdravljeni.«

Bodite pozorni na to, da je v besedilu uporabljen pretekli čas. Ko Sveto pismo govori o ozdravljenju, ki je del sprave z Bogom, nikoli ne uporablja prihodnjega časa. Sedemsto let pred Jezusovim prihodom je Izaija rekel: »Po njegovih ranah smo bili ozdravljeni« (Izaija 53, 5). S pogledom nazaj, po spravi, je Peter rekel: »Po njegovih ranah ste bili ozdravljeni.«³

To pa nam odpira popolnoma drugačen pogled. Sicer ne pomeni, da avtomatično prenehate biti bolni, vendar vam daje drugačno podlago za to, kako se srečati z boleznijo in jo izzvati.

Včasih boste morali ta razglas dolgo izpovedovati. Samo odločiti se morate, kaj je bolj zanesljivo: Božja beseda ali vaši simptomi?

³ V več angleških prevodih je pri Izaiju uporabljen sedanjik, ko Peter povzema Izaija, pa uporabi preteklik. Zato razlika v perspektivi (pred Golgoti sedanjik, po Golgoti, to je v Novi zavezi, preteklik), o kateri govori avtor. Op. M. L.

Razglašanje Besede v državnih in mednarodnih zadevah

Zdaj se preselimo na področje, ki zahteva bolj bojevit pristop. Obravnaval bom posredovanje v državnih in mednarodnih zadevah. Včasih sva imela z Ruth navado veliko časa porabiti za molitev, ki ni zadevala najinih osebnih potreb, ampak sva molila za vsakovrstne zadeve in okoliščine, vključno z usodo narodov. Tukaj je nekaj navedkov iz Svetega pisma, ki vas bodo opogumili in vam pomagali.

Eden od najinih najljubših je kombinacija vrstic iz Danijelove knjige 2, 20-22 in 4, 31-32. Prve vrstice govori Danijel in druge Nebukadnezar, toda sporočilo je enako.

*»Hvaljeno bodi Božje ime od vekov na veke,
kajti njegova sta modrost in moč.
On spreminja čase in dobe,
odstavlja kralje in postavlja kralje;
Daje modrost modrim
in razumnost razumnim.
Odkriva globoke in skrite reči,
ve, kaj je v temi,
pri njem domuje svetloba.
Kajti njegova oblast je večna oblast
in njegovo kraljestvo je iz roda v rod.
Vsi prebivalci zemlje veljajo kakor nič;
po svoji volji ravna z vojsko neba
in s prebivalci zemlje.
Ni ga, ki bi zadržal njegovo roko
ali mu rekel. »Kaj delaš?«*

Imejte pred očmi, da drugi del besedila prihaja od vladarja, ki je bil še ne dolgo tega nevernik. Naj nas to ohrabri, da lahko Bog resnično spremeni srca hudobnih vladarjev, če se naučimo moliti.

Dalje sta tu še dva odlomka iz Druge kroniške knjige. Oba odlomka sta kratki molitvi, in pogosto ju izgovoriva, da vstopiva v tok Božje besede, preden se v molitvi osredotočiva na bolj specifične vidike določenih okoliščin, ki jih imava pred očmi. Prva molitev je zapisana v Drugi Kroniški knjigi 14, 10:

»Gospod, če ti priskočiš na pomoč, zate ni razlike med mogočnim in nemočnim; pomagaj nam torej, Gospod, naš Bog! Nate se zanašamo in v tvojem imenu smo se prišli bojevat s to množico. O Gospod, ti si naš Bog; noben smrtnik naj se ne skuša meriti s teboj!«

Druga pa je v Drugi Kroniški knjigi 20, 6:

»Gospod, Bog naših očetov! Ali nisi ti Bog v nebesih in tisti, ki vlada vsem kraljestvom narodov? V tvoji roki sta moč in oblast in nihče se ti ne more upirati.«

Poglejmo v Psalm 33, 8-12, ki je silno močna trditev, ko imate opraviti s položajem v svetu:

*»Vsa zemlja naj se boji Gospoda,
vsi prebivalci sveta naj pred njim trepetajo.
Zakaj dejal je in je nastalo, ukazal je in je stalo.
Gospod podira namere narodov,
zametuje načrte ljudstev.
Gospodov nasvet pa ostane na veke,
misli njegovega srca za vse rodove.*

*Blagor narodu, ki je Gospod njegov Bog,
ljudstvu, ki si ga je izbral za dediščino.»*

Kdo bo torej postal zmagovalec? Narod, ki ima Boga za Gospoda.

Vsi načrti vlad, narodov, Združenih narodov so nesmiselni, če so v nasprotju z Božjim načrtom.

O krščanstvu in silah, ki mu nasprotujejo

Končno želim pogledati nekaj vrstic, ki se nanašajo specifično na Izrael. To je področje, za katerega sva leta in leta največ molila. Morda vi ne čutite tega bremena, lahko pa vzamete ta načela in jih uporabite v svojih konkretnih okoliščinah.

Izkazalo se je, da je v predele sveta, ki jih danes pogosto omenjajo kot Okno 10/40,⁴ najtežje prodreti z resnico Svetega pisma. Prepričan sem, da obstaja za to zelo pomemben razlog, ki dejansko poudarja vpliv, ki ga more imeti razglašanje.

Verjetno veste, da se iz vsake muslimanske mošeje na svetu vsak dan, petkrat na dan, širi razglas: »Ni drugega boga kot Alah in Mohamed je njegov prerok.« Ta razglas se širi vsak dan že več kot 1400 let. Ni vam treba posebej računati, da ugotovite, da se je ta razglas v muslimanskih

⁴ V ang. 10/40 Window. To območje se razprostira od Severne Afrike prek Bližnjega in Srednjega Vzhoda v Azijo. Op. M. L.

deželah skozi stoletja razlegal že več tisoč milijonkrat. To nam pomaga razumeti, zakaj je nad vso to pokrajino takšna strahovita moč. Kaj je razlog za to? Prepričan sem, da ima veliko opraviti z močjo tega razglašanja.

Načelo deluje, ne glede na to, ali je razglašanje pozitivno ali negativno. Da bi presegli nakopičeno moč negativnih razglasov, moramo nanje odgovoriti s pozitivnimi razglasi, da jim nasprotujemo.

Če mislite, da je to brezupna naloga, se spomnite položaja, ko se je Mojzes soočil z egiptovskimi čarovniki. Ko so vsi vrgli svoje palice na tla in so palice postale kače, je Mojzesova kača pojedla kače egiptovskih čarovnikov. Naš razglas lahko premaga vsako negativno razglašanje, če le vemo, kako ga razglašati.

Zdaj bi rad pogledal dva svetopisemska razglasa, ki posebej zadevata Izrael in njegovo deželo. Prvi je iz Psalma 125, 3:

»Žezlo krivičnosti ne bo počivalo nad deležem pravičnih.«

V tem kontekstu je »žezlo krivičnosti« vsaka sila, ki nasprotuje krščanstvu. To vrstico boste morali izgovarjati z vero, še posebej takrat, ko se vse zdi prav nasprotno temu razglasu. Dejansko pa je prav takrat najboljši čas, da jo izgovarjate! Iztegujete svojo palico avtoritete in vaša palica (ali kača) bo pojedla vse kače čarovnikov.

Drugi razglas, ki zadeva Izrael, je v Psalmu 129, 5-6:

»Naj bodo osramočeni in naj se umaknejo vsi, ki sovražijo Sion.«

*Naj bodo kakor trava na strehah,
ki se posuši, preden jo kdo izruva.»*

Glede vseh tistih, ki sovražijo Sion, moram opozoriti, da ne bodo nikoli zrasli in dozoreli. Oveneli bodo, še preden bodo zrasli do konca. To je Božja beseda in izpolnila se bo.

Naj vam dam še en odlomek o obnovitvi Izraela pri Jeremiju 31, 7:

*»Vrskajte od veselja Jakobu,
vzklikajte poglavarju narodov!
Oznanjajte, hvalite in govorite,
'Gospod, reši svoje ljudstvo, Izraelov ostanek!«*

Poglejte glagole v tej vrstici: vrskajte, vzklikajte, oznanjajte, hvalite in govorite. Ti glagoli izražajo dejanja, v katera smo lahko vključeni. Tudi beseda »razglašajte« (oznanjajte) je tukaj.

Potem pa pravi v 10. vrstici:

*»Poslušajte, narodi, Gospodovo besedo,
oznanjajte jo po daljnih otokih!
Govorite: 'On, ki je Izraela razkropil,
ga bo znova zbral,
varoval ga bo kakor pastir svojo čredo.'«*

Te besede lahko razglašamo ali oznanjamo nad vsemi narodi, posebno nad narodi na Bližnjem in Srednjem Vzhodu (Okno 10/40). Isti Bog, ki je razkropil Izrael, ga zdaj spet zbira Kot Božje ljudstvo lahko pri razglašanju resnice Božje besede sodelujemo, dokler ne postane resničnost.

2. PRAKTIČNA UPORABA

Zdaj pa bi rad delil z vami številne razglase, ki sva jih z Ruth uporabljala tako javno kakor tudi zasebno v več kot dvajsetih letih najinega zakona.

Ti razglasi so razporejeni po kategorijah, kar naj vam pomaga, da jih boste ustrezno uporabljali. Več kakor sto jih je. Če bi jih torej želeli uporabiti po enega na dan, bi jih bilo dovolj za štiri mesece; potem pa bi lahko spet začeli od začetka.

Kot primer navajam kombinacijo razglasov z naslovom *Izjava o zaupanju v Božje varstvo*. To redno razglasam in odkril sem, da mi je v izjemno pomoč.

V teku let se je nabralo mnogo pričevanj od ljudi, ki so bili osvobojeni in so izkusili globlje občutenje Božje navzočnosti, ko so razglašali resnice, vsebovane v teh razglasih.

Spodbujam vas, da vzamete ta razglas in vse druge, ki so v tej knjigi, premišljuje o njih in jih z vero uporabite v svojem življenju. Lahko jih uporabite zjutraj, ko vstanete, in zvečer, preden greste spat.

Verjamem, da je bolj učinkovito, če jih dejansko izgovarjate na glas, kakor če jih samo tiho berete. Dobro je, da posamezni razglas večkrat ponovite in mu tako omogočite, da se potopi v vašega duha.

Primer: Izjava o zaupanju v Božje varstvo

»Nobeno orožje, ki je narejeno zoper mene, ne bo uspešno, in vsak jezik, ki se dviguje zoper mene, obsojam. To je moja dediščina, ki jo imam kot Gospodov služabnik in moja pravičnost je od tebe, o Gospod nad vojskami.⁵

Če kdo govori ali moli proti meni, če mi hoče škodovati ali če me je kdo zavrnil, temu človeku odpuščam [če veste za takšne ljudi, jih imenujte]. Odpustil sem mu in ga blagoslavljam v Gospodovem imenu.⁶

Zdaj izjavljam, o Gospod, da si ti in samo ti moj Bog in da ni drugega Boga razen tebe, ki si pravični Bog in Odrešenik, Oče, Sin in Duh. Slavim te!

Danes se ti ponovno podrejam v popolni poslušnosti. Ker sem se ti podredil, delam, kar zapoveduje tvoja beseda. Upiram se hudiču: vsem njegovim pritiskom, napadom, prevaram in vsem orožjem ali nosilcem njegovega delovanja, ki bi jih skušal uporabiti zoper mene. Ne podrejam se mu! Upiram se mu, odganjam ga od sebe in mu ne dovoljujem več vstopa, v imenu Jezusa.

Posebej zavračam in odbijam bolezen, okužbe, bolečino, vnetje, malignost, alergije, viruse, [imenujte katerokoli slabost ali duha, ki je prišel nad vas], vsako obliko čarovništva in vsako vrsto stresa.

⁵ Glej Izaija 54,17

⁶ Glej Matej 5, 43-45, Pismo Rimljanom 12, 14

In končno, Gospod, se ti zahvaljujem, da sem po Jezusovi žrtvi na križu odkupljen, da sem stopil izpod prekletstva in sem vstopil v blagoslov Abrahama, ki si ga blagoslovil v vseh stvareh: povišal si ga, mu dal zdravje, obilo potomstva, blaginjo, zmago, Božjo naklonjenost in Božje prijateljstvo.⁷ Amen.«

Vse svetopisemske razglase v naslednjem poglavju sva preizkusila v svojem lastnem življenju, in sva jih poznala na pamet. Uporabila sva tisti prevod, ki nama ga je Sveti Duh naredil živega. Kjer sva čutila, da je primerno, če malo spremeniva ubeseditev, je to označeno z zvezdico (*).⁸

Kategorije razglašanja Božje besede

Svetopisemski razglasi v nadaljevanju so razporejeni v naslednje kategorije:

- Gospodov strah
- Pravičnost in svetost
- Zdravje in moč
- Vodstvo, varstvo in obvarovanje
- Božje posredovanje v človeških zadevah

⁷ Glej Pismo Galačanom 3, 13-14, Prva Mojzesova knjiga 24, 1

⁸ Z zvezdico so označeni tisti odlomki, ki jih je avtor zapisal v prvi osebi, ali pa je bila narejena kakšna druga manjša sprememba v skladu z angleškim besedilom (op. ured.).

- Preizkušnje in nadloge
- Duhovni boj
- Popolno odrešenje
- Duševna in čustvena stabilnost
- Služenje Bogu

Na koncu pa sledijo trije moji najljubši, vsestranski razglasi.

Kmalu boste verjetno našli še druge svetopisemske odlomke, ki vam jih bo Sveti Duh na poseben način oživil. Prazen prostor na koncu posameznih razdelkov je namenjen takšnim osebnim molitvam in razglasom.

Molim, da bodo ti svetopisemski odlomki naredili za vas toliko, kot so naredili za naju dva. V najinem življenju so poraz spremenili v zmago!

3. RAZGLASI BOŽJE BESEDE

Gospodov strah

1.

*Človeku pa pravi:
»Glej, strah Gospodov je modrost,
ogibati se hudega je razumnost!«*

Job 28,28

2.

*Jaz pa vate zaupam, o GOSPOD,
pravim: »Ti si moj Bog.«
V tvoji roki so moji časi.
Kako velika je tvoja dobrot,
ki si jo prihranil za tiste, ki se te bojijo,
jo pripravil za tiste, ki se zatekajo k tebi
pred človeškimi sinovi.
Skrivaš jih v skrivališču svojega obličja
pred človeškimi spletkami;
skrivaš jih v šotoru
pred prepirom jezikov.*

Psalm 31,15–16a.20–21

3.

*Pridite, sinovi, poslušajte me,
strahu GOSPODOVEGA vas bom učil.
Kdo je mož, ki ima veselje nad življenjem,
ki ljubi dneve, da bi videl dobro?*

*Zadržuj svoj jezik od zla,
svoje ustnice od zvijačnega govorjenja.
Ogiblji se zla in delaj dobro,
išči mir in se zanj zavzemaj.*

Psalm 34,12–15

4.

*Začetek modrosti je strah GOSPODOV,
razumevanje, dobro za vse, ki se ravnajo po njem.
Njegova hvalnica ostaja na veke.*

Psalm 111,10

5.

*Sin moj, če sprejemaš moje izreke
in hraniš pri sebi moje zapovedi,
tako da tvoje uho posluša modrost,
da nagibaš svoje srce k razumnosti,
da, če kličeš razsodnost,
daješ svoj glas razumnosti,
če jo iščeš kakor srebro,
jo odkopavaš kakor zaklade,
tedaj boš razumel strah GOSPODOV
in boš dosegel spoznanje Boga.*

Pregovori 2,1–5

6.

*Strah GOSPODOV je začetek znanja,
modrost in vzgojo zaničujejo bedaki.*

Pregovori 1,7

7.

*Strah GOSPODOV sovraži hudobijo,
prevzetnost, napuh, hudobno pot
in hinavska usta sovražim.*

Pregovori 8,13

8.

*Začetek modrosti je strah GOSPODOV,
spoznanje svetih je razumnost.
Kajti po meni se ti pomnožijo dnevi,
se ti podaljšajo leta življenja.*

Pregovori 9,10–11

9.

*V strahu GOSPODOVEM je trdno zaupanje,
svojim sinovom daje zatočišče.
Strah GOSPODOV je vreclec življenja,
da se človek ogne zankam smrti.*

Pregovori 14,26–27

10.

*Strah GOSPODOV vodi v življenje,
kdor se siti z njim, bo spal,
nič hudega ga ne zadene.*

Pregovori 19,23

11.

*Nasledek ponižnosti je strah GOSPODOV,
bogastvo, čast in življenje.*

Pregovori 22,4

Osebne molitve in razglašanja Besede

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Pravičnost in svetost

12.

Ker nas torej obdaja tako velik oblak pričevalcev, tudi mi odstranimo vsakršno breme in greh, ki nas zlahka prevzame, ter vztrajno tecimo v tekmi, ki nas čaka. Uprimo oči v Jezusa, začetnika in dopolnitelja vere. On je zaradi veselja, ki ga je čakalo, pretrpel križ, preziral sramoto in sédel na desnico Božjega prestola. Pomislite vendar nanj, ki je od grešnikov pretrpel tolikšno nasprotovanje, da se v svojih dušah ne boste utrudili in omagali.

Vi ste se približali gori Sionu in mestu živega Boga, nebeškemu Jeruzalemu, nepreštevni angelom, prazničnemu zboru in Cerkvi prvorojencev, ki so zapisani v nebesih, in Bogu, sodniku vseh, in duhovom pravičnih, ki so dosegli popolnost, in sredniku nove zaveze Jezusu in krvi kropljenja, ki govori bolje kakor Abelova.

Pismo Hebrejcem 12,1–2.22–24

13.

Molim pa tole: naj vaša ljubezen čedalje bolj napreduje v spoznavanju in v vsakršnem zaznavanju, da boste znali razlikovati, kaj je boljše, in boste tako čisti in neomadeževani za Kristusov dan, izpolnjeni s sadom pravičnosti, po Jezusu Kristusu, v slavo in hvalo Božjo.

Pismo Filipljanom 1,9–11*

14.

Kdo razume napake? Prikritih me očisti!

*Tudi pred prevzetneži zadržuj svojega služabnika,
naj ne gospodujejo nad mano.
Tedaj bom brez graje, prost bom velike pregrehe.
Naj ti bodo v veselje izreki mojih ust,
premišljanje mojega srca pred tvojim obličjem,
GOSPOD, moja skala, moj rešitelj.*

Psalm 19,13–15

15.

*Pride pa ura in je že zdaj, ko bodo pravi častilci častili
Očeta v duhu in resnici. Prav takih častilcev si namreč
želi Oče. Bog je duh, in kateri ga častijo, ga morajo
častiti v duhu in resnici.*

Janez 4,23–24

16.

*... ne nehamo moliti in prositi za vas, da bi se izpopol-
nili po globokem spoznanju njegove volje, v vsej mod-
rosti in duhovni razumnosti, da bi živeli, kakor je vre-
dno Gospoda, in bili njemu v vsem všeč, da bi obrodili
sad v vsakršnem dobrem delu in rastli v spoznanju
Boga, po moči njegovega veličastva okrepljeni z vso si-
lo, za vso stanovitnost in potrpežljivost, in bi se z ve-
seljem zahvaljevali Očetu, ki vas je usposobil za delež
svetih v luči. On nas je namreč iztrgal iz oblasti teme
in nas prestavil v kraljestvo svojega ljubljene Sina, v
katerem imamo odkupitev, odpuščanje grehov.*

Pismo Kološanom 1,9b–14

17.

Sam Bog miru naj vas posveti, da boste popolni. In vse, kar je vašega, duh, duša in telo, naj bo ohranjeno neoporečno, dokler ne pride naš Gospod Jezus Kristus. On, ki vas kliče, je zvest in bo to izpolnil.

Prvo pismo Tesaloničanom 5,23–24

18.

*Blagor človeku, ki ne hodi po nasvetu krivičnih,
ne stopa na pot grešnikov
in ne poseda v družbi porogljivcev,
temveč se veseli v GOSPODOVI postavi
in premišljuje njegovo postavo podnevi in ponoči.
Tak je kakor drevo, zasajeno ob vodnih strugah,
ki daje svoj sad ob svojem času
in njegovo listje ne ovene;
vse, kar dela, uspeva.*

Psalm 1,1–3

19.

*Kajti tako govori Visoki in Vzvišeni,
ki večno prebiva in je njegovo ime sveto:
»Na višavi in v svetišču prebivam,
sem pa hkrati pri potrtem in ponižnem v duhu,
da poživljam duha ponižnim,
da poživljam srce potrtem.
Gledam pa na tistega,
ki je ponižen, ki je potr v duhu
in se trese pred mojo besedo.«*

Izaija 57,15; 66,2b

20.

Kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljeni, si torej oblecite čim globlje usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost. Prenašajte drug drugega in odpuščajte drug drugemu, če se ima kateri kaj pritožiti proti kateremu. Kakor je Gospod odpustil vam, tako tudi vi odpuščajte. Nad vsem tem pa naj bo ljubezen, ki je vez popolnosti. In Kristusov mir naj kraljuje v vaših srcih, saj ste bili tudi poklicani vanj v enem telesu, in bodite hvaležni. Kristusova beseda naj bogato prebiva med vami.

V vsej modrosti se med seboj poučujte in spodbujajte. S psalmi, hvalnicami in duhovnimi pesmimi v svojih srcih hvaležno prepevajte Bogu. In vse, kar koli delate v besedi ali v dejanju, vse delajte v imenu Gospoda Jezusa in se po njem zahvaljujte Bogu Očetu.

Pismo Kološanom 3,12–17

21.

Razodela se je namreč Božja milost, ki rešuje vse ljudi. Vzgaja nas, naj se odpovemo brezbožnosti in posvetnim poželenjem ter razumno, pravično in res pobožno živimo v sedanjem veku, ko pričakujemo, da se bosta uresničila blaženo upanje in pojavitev slave vélikega Boga in našega odrešenika Jezusa Kristusa, ki je dal sam sebe za nas, da bi nas odkupil iz vse nepostavnosti in nas zase očistil kot lastno ljudstvo, ki je vneto za dobra dela.

Pismo Titu 2,11–14

22.

Ljubi, ljubimo se med seboj, ker je ljubezen od Boga in ker je vsak, ki ljubi, iz Boga rojen in Boga pozna.

Kdor ne ljubi, Boga ni spoznal, kajti Bog je ljubezen. Božja ljubezen do nas pa se je razodela v tem, da je Bog poslal v svet svojega edinorojenega Sina, da bi živeli po njem. Ljubezen je v tem – ne v tem, da bi bili mi vzljubili Boga. On nas je vzljubil in poslal svojega Sina v spravno daritev za naše grehe. Ljubi, če nas je Bog tako vzljubil, smo se tudi mi dolžni ljubiti med seboj.

Mi smo spoznali ljubezen, ki jo ima Bog do nas, in verujemo vanjo.

Bog je ljubezen, in tisti, ki ostaja v ljubezni, ostaja v Bogu in Bog ostaja v njem.

Prvo Janezovo pismo 4,7–11.16

23.

Odslej je zame pripravljen venec pravičnosti, ki mi ga bo tisti dan dal Gospod, pravični sodnik. Pa ne le meni, marveč vsem, ki ljubijo njegovo pojavitev.

Drugo pismo Timoteju 4,8

24.

*Blagor ubogim v duhu,
kajti njihovo je nebeško kraljestvo.*

Blagor tistim, ki žalujejo.

kajti potolaženi bodo.

Blagor krotkim,

kajti deželo bodo podedovali.

*Blagor lačnim in žejnim pravičnosti,
kajti nasičeni bodo.
Blagor usmiljenim,
kajti usmiljenje bodo dosegli.
Blagor čistim v srcu,
kajti Boga bodo gledali.
Blagor tistim, ki delajo za mir,
kajti imenovani bodo Božji sinovi.
Blagor tistim, ki so zaradi pravičnosti preganjani,
kajti njihovo je nebeško kraljestvo.
Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali,
preganjali in vse húdo o vas lažnivo govorili. Veselite
in radujte se, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko.
Tako so namreč preganjali že preroke, ki so bili pred
vami.»*

Matej 5,3–12

Osebne molitve in razglašanja Besede

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Zdravje in moč

25.

*Mar ne veš, ali nisi slišal:
GOSPOD je večni Bog,
Stvarnik koncev zemlje.
Ne omaga in ne opeša,
njegova razumnost se ne da raziskati.
Omagujočemu daje moč,
onemoglemu povečuje vzdržljivost.
Mladiči omagujejo in pešajo,
mladci se spotikajo in padajo,
tisti pa, ki zaupajo v GOSPODA,
obnavljajo svojo moč,
vzdigujejo trup kakor orli,
tekajo, pa ne opešajo,
hodijo, pa ne omagajo.*

Izaija 40,28–31

26.

Dovolj mi je Božja milost, saj se Njegova moč dopolnjuje v moji šibkosti. Zato sem močan, tudi ko sem slaboten.

Drugo pismo Korinčanom 12,9–10*

27.

*Pravični poganja kakor palma,
raste kakor cedra na Libanonu.
Kateri so vsajeni v GOSPODOVI hiši,
v dvorih našega Boga poganjajo.
Še v starosti rodijo sadove,
ostanejo polni soka in zelenja,*

*da oznanjajo, da je GOSPOD pravičen,
moja skala, v njem ni izprijenosti.*

Psalm 92,13–16

28.

*Jaz pa bom vedno pričakoval,
vedno bolj te bom hvalil.
Moja usta bodo oznanjala tvojo pravičnost,
ves dan tvoje odrešenje,
kajti ne poznam njunih omejitev.
Prišel bom s silnimi deli Gospoda BOGA,
slavil bom tvojo pravičnost, samo tvojo.
O Bog, učil si me od moje mladosti,
do zdaj sem oznanjal tvoja čudovita dela.
Tudi do starosti in osivelosti, o Bog, me ne zapusti,
dokler ne oznanim tvoje moči temu rodu,
vsakemu, ki pride, tvojo mogočnost.*

Psalm 71,14–18*

29.

*Sin moj, to dvoje naj ti ne uide izpred oči,
ohrani pamet in preudarnost.
Tvoji duši bosta življenje, tvojemu vratu okras.
Tedaj boš varno hodil po svoji poti,
tvoja noga se ne bo spotikala.
Kadar boš legel, se ne boš bal,
kadar boš ležal, bo tvoje spanje sladko.
Ne boš se bal presenetljivega strahu,
da bi prišlo opustošenje krivičnikov.
Kajti GOSPOD bo tvoje zaupanje,
varoval bo tvojo nogo pred zanko.*

Pregovori 3,21–26*

30.

Vse zmorem v njem, ki mi daje moč.

Pismo Filipljanom 4,13

31.

*GOSPOD daje moč svojemu ljudstvu,
GOSPOD bo blagoslovil svoje ljudstvo z mirom.*

Psalm 29,11

32.

*Strašen si, o Bog, iz svojih svetišč;
Izraelov Bog je tisti, ki daje moč in silo ljudstvu.
Slavljen bodi Bog!*

Psalm 68,36

33.

*Sin moj, pazi na moje besede,
nagni svoje uho k mojim izrekom.
Naj ti ne uidejo izpred oči,
hrani jih v svojem srcu.
Kajti življenje so temu, ki jih najde,
zdravje celemu njegovemu telesu.
Z vso skrbjo varuj svoje srce,
kajti iz njega izvira življenje.*

Pregovori 4,20–23

34.

Gospod je namreč Duh, kjer pa je Gospodov Duh, tam je svoboda. Vsi mi, ki z odgrnjenim obrazom kakor ogledalo odsevamo Gospodovo veličastvo, se spreminjamo v isto podobo, iz veličastva v veličastvo, prav kakor od Gospoda, Duha.

Drugo pismo Korinčanom 3,17–18

Vodstvo, zaščita in obvarovanje

35.

*GOSPOD te bo varoval vsega hudega,
varoval bo tvoje življenje.*

*GOSPOD bo varoval tvoje odhajanje in prihajanje,
od zdaj in do večnosti.*

*Orel ne pozna te steze,
jastrebovo oko je ni zagledalo.
Ponosne zveri je niso zasledile,
lev ni stopil nanjo.*

*Zagrnjena je očem vseh živih,
tudi pticam pod nebom je prikrita.*

Psalm 121,7–8; Job 28,7–8.21

36.

*GOSPOD je moja luč in moja rešitev,
koga bi se moral bati?*

*GOSPOD je trdnjava mojega življenja,
pred kom bi moral trepetati?*

*Ko se mi hudobneži približajo,
da bi požrli moje meso,
moji nasprotniki in sovražniki proti meni,
se spotaknejo in padejo.*

*Tudi če se tabor vojske utabori proti meni,
se moje srce ne boji;
tudi če proti meni izbruhne vojna,
jaz pri tem zaupam.*

*Za eno prosim GOSPODA, to skušam doseči:
da bi prebival v GOSPODOVI hiši*

*vse dni svojega življenja,
da bi zrl GOSPODOVO milino,
premišljaj v njegovem templju.
Zakaj on mi daje varstvo v svojem zavetišču
na dan nesreče,
skriva me v skrivališču svojega šatora,
na skalo me vzdigne.
In zdaj se dviga moja glava
nad mojimi sovražniki, ki me obdajajo;
daroval bom v njegovem šotoru
daritve ob vzklikanju;
peti in igrati hočem GOSPODU.*

Psalm 27,1–6

37.

*Glej, angela pošljem pred tvojim obličjem, da te obva-
ruje na poti in te pripelje v kraj, ki sem ga pripravil.
Pazi nanj in poslušaj njegov glas; ne upiraj se mu, ne
bo namreč prenašal vašega zavračanja, ker je moje ime
navzoče v njem!*

*Če boš poslušal njegov glas in storil vse, kar porečem,
bom sovražnik tvojih sovražnikov in nasprotnik tvojih
nasprotnikov. Ko bo torej šel moj angel pred teboj in te
pripeljal k Amoréjcem, Hetejcem, Perizéjcem, Kánaan-
cem, Hivéjcem in Jebusejcem, ki jih bom iztrebil, se ne
priklanjaj njihovim bogovom, ne služi jim in ne delaj
po njihovih delih, temveč jih zagotovo razruši in razbij
njihove spomenike! Služi pa GOSPODU, svojemu Bogu,
in blagoslovil bom tvoj kruh in vodo in odstranil bole-
zen izmed vas! Ne bo v tvoji deželi ne žene, ki bi spla-
vila, ne nerodovitne; dopolnil bom število tvojih dni.*

Svoj strah pošiljam pred teboj in zbegal bom vsa ljudstva, h katerim prideš, ter zapodil pred teboj vse tvoje sovražnike v beg.

Druga Mojzesova knjiga 23,20–27

38.

*Če GOSPOD ne zida hiše,
se zaman trudijo z njo njeni graditelji;
če GOSPOD ne varuje mesta,
zaman bedi tisti, ki straži.*

Psalm 127,1

39.

*Zaupaj v GOSPODA z vsem svojim srcem,
na svojo razumnost pa se ne zanašaj.
Na vseh svojih poteh ga spoznavaj
in on bo uravnaval tvoje steze.
Ne imej sam sebe za modrega,
boj se GOSPODA in varuj se hudega.
To bo zdravilo za tvoje telo,
poživilo za tvoje kosti.*

Pregovori 3,5–8

40.

*Naj knjiga te postave ne zapusti tvojih ust, temveč jo
premišljuj dan in noč, da boš storil povsem, kakor je
zapisano v njej. Le tako boš imel uspeh na svoji poti,
le tako boš uspeval. Ali ti nisem ukazal, krepak in
odločen biti? Ne boj se in se ne plaši; kjer koli boš
hodil, bo s teboj GOSPOD, tvoj Bog.*

Jozue 1,8–9

41.

*GOSPOD je dober,
utrdba ob dnevu stiske,
in pozna tiste, ki se zatekajo k njemu.*

Nahum 1,7

42.

*Blagor človeku, ki ga opominjaš, o GOSPOD,
in ga učiš iz svoje postave,
da ga pomiriš po dneh nesreče,
dokler se krivičniku koplje jama.*

Psalm 94,12-13

43.

*Ne boj se, saj sem s teboj,
nikar se plaho ne oziraj,
saj sem jaz tvoj Bog.
Okrepil te bom in ti pomagal,
podpiral te bom z desnico svoje pravičnosti.*

Izaija 41,10

44.

*Vem za načrte, ki jih imam z vami, govori GOSPOD:
načrte blaginje in ne nesreče, da vam dam prihodnost
in upanje.*

Jeremija 29,11

45.

*To je Bog, njegova pot je popolna,
GOSPODOV izrek je prečiščen,
ščit je vsem, ki se zatekajo k njemu.*

Psalm 18,31

46.

Gospod me bo osvobodil vsakega zlega dejanja in rešil v svoje nebeško kraljestvo. Njemu slava na veke vekov! Amen.

Drugo pismo Timoteju 4,18

47.

*Sunil si me, sunil, da bi padel,
toda GOSPOD mi je pomagal.
GOSPOD je moja moč in moja pesem,
bil mi je v rešitev.
Glas vriskanja in zmagoslavja
je v šotorih pravičnih:
»GOSPODOVA desnica dela mogočne reči,
GOSPODOVA desnica se je vzdignila,
GOSPODOVA desnica dela mogočne reči.«
Ne bom umrl, ne, živel bom
in pripovedoval o GOSPODOVIH delih.
GOSPOD me je strogo karal,
toda ni me izročil smrti.*

Psalm 118,13–18*

48.

*Dobrota GOSPODOVA je,
da nismo popolnoma pokončani,
da njegovo usmiljenje ni prenehalo;
nova je vsako jutro,
velika je tvoja zvestoba.
»GOSPOD je moj delež,« pravi moja duša,
»zato imam upanje vanj.«*

*GOSPOD je dober tistim, ki upajo vanj,
duši, ki ga išče.
Dobro je mirno čakati
na rešitev GOSPODOVO.*

Žalostinke 3,22–26

49.

*Ne bom umrl, ne, živel bom
in pripovedoval o GOSPODOVIH delih.*

Psalm 118, 17

50.

*A veselijo naj se vsi, ki se zatekajo k tebi,
vekomaj naj vriskajo;
zavaruj jih, da bodo ukali v tebi
tisti, ki tvoje ime ljubijo.
Saj ti, GOSPOD, blagoslavljaš pravičnega,
kakor s ščitom ga kronaš z milostjo.*

Psalm 5,12–13

51.

*Zato smo lahko pogumni in govorimo: Gospod je moj
pomočnik, ne bom se bal; kaj mi more storiti človek?*

Pismo Hebrejcem 13,6

Božje posredovanje v človeških zadevah

52.

*Hvaljeno bodi Božje ime od vekov na veke,
kajti njegovi sta modrost in moč.
On spreminja čase in dobe,
odstavlja kralje in postavlja kralje;
Daje modrost modrim
in razumnost razumnim.
Odkriva globoke in skrite reči,
ve, kaj je v temi,
pri njem domuje svetloba.
Kajti njegova oblast je večna oblast
in njegovo kraljestvo je iz roda v rod.
Vsi prebivalci zemlje veljajo kakor nič;
po svoji volji ravna z vojsko neba
in s prebivalci zemlje.
Ni ga, ki bi zadržal njegovo roko
ali mu rekel: »Kaj delaš?«*

Danijel 2,20–22; 4,31b–32

53.

*Z milostjo ste namreč odrešeni po veri, in to ni iz vas,
ampak je Božji dar. Niste odrešeni iz del, da se ne bi
kdo hvalil. Njegova stvaritev smo, ustvarjeni v Kristu-
su Jezusu za dobra dela; zanje nas je Bog vnaprej pri-
pravil, da bi v njih živeli.*

Pismo Efežanom 2,8–10

54.

*Pokaži svoje čudovite dobrote, rešitelj tistih,
ki se zatekajo pred tvojimi nasprotniki k tvoji desnici.*

*Varuj me kakor zenico v očesu,
skrij me v senci svojih peruti,
pred krivičniki, ki počenjajo nasilje nad mano,
mojimi smrtnimi sovražniki, ki me obdajajo.*

Psalm 17,7–9

55.

*GOSPOD, če ti priskočiš na pomoč, zate ni razlike med
mogočnim in nemočnim; pomagaj nam torej, GOSPOD,
naš Bog! Nate se zanašamo in v tvojem imenu smo se
prišli bojevat s to množico. O GOSPOD, ti si naš Bog;
noben smrtnik naj se ne skuša meriti s teboj!«.*

Druga Kroniška knjiga 14,10

56.

*GOSPOD, Bog naših očetov! Ali nisi ti Bog v nebesih
in tisti, ki vlada vsem kraljestvom narodov? V tvoji
roki sta moč in oblast in nihče se ti ne more upirati.*

Druga Kroniška knjiga 20,6

57.

*Spominjajte se tistih, ki so v verigah, kakor bi bili tudi
vi v verigah, in zatiranih, ker tudi vi živite v telesu.*

Pismo Hebrejcem 13,3

58.

Angelu Cerkve v Filadelfiji piši:

»To govori Sveti, Resnični, on, ki ima Davidov ključ:

če odpre, ne bo nihče zaprl,

če pa zapre, ne bo nihče odprl.

*Vem za tvoja dela. Glej, pred tabo sem na stežaj odprl
vrata, ki jih nihče ne bo mogel zapreti. Čeprav imaš*

majhno moč, si vendar ohranil mojo besedo in nisi zatajil mojega imena.

Razodetje 3,7–8

59.

Naj bodo osramočeni in naj se umaknejo vsi, ki sovražijo Sion.

Naj bodo kakor trava na strehah, ki se posuši, preden jo kdo izruva.

Psalm 129,5–6

60.

Prositate za mir v Jeruzalemu: tisti, ki te ljubijo, naj živijo v miru; mir naj bo med tvojimi zidovi, varnost v tvojih palačah.

Psalm 122,6–7

61.

Kajti GOSPOD ne bo zavrgel svojega ljudstva zaradi svojega velikega imena, kajti GOSPODU je bilo všeč, da si vas napravi za svoje ljudstvo.

Prva Samuelova knjiga 12,22

62.

Iščite GOSPODA, vsi ponižni v deželi, ki izpolnjujete njegov odlok.

Iščite pravičnost, iščite ponižnost, morebiti se skrijete na dan GOSPODOVE jeze.

Sofonija 2,3

63.

*Zakaj žezlo krivičnosti ne bo počivalo
nad deležem pravičnih.*

Psalm 125,3

64.

*Vsa zemlja naj se boji GOSPODA,
vsi prebivalci sveta naj pred njim trepetajo.
Zakaj dejal je in je nastalo,
ukazal je in je stalo.
GOSPOD podira namere narodov,
zametuje načrte ljudstev.
GOSPODOV nasvet pa ostane na veke,
misli njegovega srca od roda do roda.
Blagor narodu, ki je GOSPOD njegov Bog,
ljudstvu, ki si ga je izbral za dediščino.*

Psalm 33,8–12

65.

*Ko ne bi bil GOSPOD tisti, ki je bil za nas
– naj vendar reče Izrael,
ko ne bi bil GOSPOD tisti, ki je bil za nas,
ko so ljudje vstajali zoper nas,
tedaj bi nas bili žive pogoltnili
v svoji srditi jezi zoper nas;
tedaj bi nas bile odnesle vode,
hudournik bi bil tekel čez nas;
tedaj bi bile tekle čez nas deroče vode.
Slavljen bodi GOSPOD, ki nas ni izročil
njihovim zobem v plen.*

*Naša duša je kakor ptica,
ki se je rešila iz zanke lovcev;
zanka se je pretrgala,
in mi smo se rešili.
Naša pomoč je v imenu GOSPODOVEM,
ki je naredil nebo in zemljo.*

Psalm 124

66.

*Prositate za mir v Jeruzalemu:
tisti, ki te ljubijo, naj živijo v miru;
mir naj bo med tvojimi zidovi,
varnost v tvojih palačah.*

Psalm 122,6-7

Osebne molitve in razglašanja Besede

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Preizkušnje in nadloge

67.

Hvala torej Bogu, ki nam daje zmago po našem Gospodu Jezusu Kristusu. Zato, moji ljubi bratje, bodite stanovitni, neomahljivi, nadvse uspešni v Gospodovem delu, ker veste, da vaš trud v Gospodu ni prazen.

Prvo pismo Korinčanom 15,57–58

68.

*Slavil bom GOSPODA ob vsakem času,
njegova hvalnica bo vedno v mojih ustih.
Z GOSPODOM se hvali moja duša,
ponižni naj slišijo in se veselijo.
Poveličujte z menoj GOSPODA,
povzdiguje njegovo ime vsi skupaj.
Iskal sem GOSPODA, in me je uslišal,
vseh mojih strahov me je rešil.*

Psalm 34,2–5

69.

Zato se podredimo Bogu, hudiču pa se upremo in bo pobegnil od nas.

Jakobovo pismo 4,7*

70.

Zato vse prenašam zaradi izvoljenih, da bi tudi ti dosegli odrešitev, ki prihaja od Kristusa Jezusa, z večno slavo. Zanesljiva je tale beseda:

Če smo z njim umrli, bomo z njim tudi zaživel.

Če z njim vztrajamo, bomo z njim tudi zakraljevali.

*Če pa ga bomo zatajili, bo tudi on nas zatajil.
Če se mi izneverimo, on ostane zvest,
kajti sebe ne more zatajiti.*

Drugo pismo Timoteju 2,10–13

71.

Moji bratje, kadar pridete v razne preizkušnje, imejte to za čisto veselje, saj spoznavate, da preizkušnost vaše vere ustvarja stanovitnost. Stanovitnost pa naj postane popolna, da boste popolni in celoviti in vam ne bo ničesar manjkalo.

Jakobovo pismo 1,2–4*

72.

Slavljen Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa! V svojem velikem usmiljenju nas je po vstajenju Jezusa Kristusa od mrtvih prerodil za živo upanje, za nepropadljivo, neomadeževano in nevenečo dediščino, ki je v nebesih shranjena za vas, katere Božja moč po veri varuje, da boste dosegli odrešitev, ki čaka, da se razodene v poslednjem času. Bodite tega veseli, čeprav morate zdaj nekaj časa trpeti v raznih preizkušnjah, da bo preizkušnost vaše vere veljala več kakor zlato, ki je minljivo, pa se v ognju preizkuša, vam v hvalo, slavo in čast, ko se bo razodel Jezus Kristus. Njega ljubite, čeprav ga niste videli. Verujete vanj, čeprav ga zdaj ne vidite, veselite se v neizrekljivem in poveličanem veselju, ko dosegate namen svoje vere, namreč odrešitev duš.

Prvo Petrovo pismo 1,3–9

73.

*Blagoslovljen mož, ki zaupa v GOSPODA
in je GOSPOD njegovo zaupanje.
Je kakor drevo, zasajeno ob vodi,
ki steza svoje korenine k potoku,
ne boji se, ko pride vročina,
njegovo listje ostane zeleno;
v sušnem letu ne trpi pomanjkanja
in ne neha roditi sadu.*

Jeremija 17,7–8

74.

*Če je Bog za nas, kdo je zoper nas? On ni prizanesel
lastnemu Sinu, temveč ga je dal za nas vse. Kako nam
torej ne bo z njim tudi vsega podaril?*

*Kdo bo obtoževal Božje izvoljence? Bog opravičuje! Kdo
bo obsojal? Kristus Jezus, ki je umrl, še več, ki je bil
obujen od mrtvih in sedi na Božji desnici ter posreduje
za nas? Kdo nas bo ločil od Kristusove ljubezni? Mar
stiska ali nadloga, preganjanje ali lakota, nagota ali
nevarnost ali meč? Prav kakor je pisano:*

*»Zaradi tebe nas ves dan pobijajo,
imajo nas za klavne ovce.«*

*Toda v vseh teh preizkušnjah zmagujemo po njem, ki
nas je vzljubil. Kajti prepričan sem: ne smrt ne življe-
nje, ne angeli ne poglavarstva, ne sedanost ne prihod-
nost, ne moči, ne visokost, ne globokost ne kakršna koli
druga stvar nas ne bo mogla ločiti od Božje ljubezni v
Jezusu Kristusu, našem Gospodu.*

Pismo Rimljanom 8,31b–39

Osebne molitve in razglašanja Besede

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Duhovna borba

75.

Bog se prevzetnim upira, ponižnim pa daje milost. Ponižajte se pod močno Božjo roko, da vas ob svojem času poviša. Vso svojo skrb preložite nanj, saj on skrbi za vas.

Trezni bodite in budni! Vaš nasprotnik hudič hodi okrog kakor rjoveč lev in išče, koga bi požrl. Uprite se mu, trdni v veri. Saj veste, da prav takšno trpljenje prenašajo vaši bratje, ki so po svetu. Bog vse milosti, ki vas je po Kristusu Jezusu poklical v svojo večno slavo, vas bo po kratkem trpljenju sam izpopolnil, utrdil, okreplil in postavil na temelj. Njemu oblast na veke. Amen.

Prvo Petrovo pismo 5,5b–11 *

76.

Res živimo v mesu, a se ne bojujemo v skladu z mesom. Orožje našega bojevanja ni meseno, ampak ima v Bogu moč, da podira trdnjave. Podiramo razmisleke in vsakršno visokost, ki se dviga proti spoznanju Boga, in vsako misel podvržemo poslušnosti Kristusu.

Drugo pismo Korinčanom 10,3–5

77.

Toda oni so ga premagali zaradi krvi Jagnjeta in zaradi besede svojega pričevanja, saj niso ljubili svojega življenja vse do smrti.

Razodetje 12,11

*Železo in bron so tvoji zapahi,
in kakor tvoji dnevi naj traja tvoja moč.
Nihče ni kakor Bog Ješurúnov:
po nebu se vozi tebi v pomoč
in nad oblaki v svojem veličastju.
Bog starodavni je pribežališče,
spodaj so vekovite roke;
pregnal je sovražnika pred tabo
in rekel je: »Pokončaj!«*

Peta Mojzesova knjiga 33,25–27

78.

*Nobeno oblikovano orožje
ne bo uspelo proti tebi,
in vsak jezik, ki se bo na sodbi vzdignil proti tebi,
boš obdolžila.
To je dediščina GOSPODOVIH služabnikov
in njihova pravičnost je od mene, govori GOSPOD.*

Izaija 54,17

79.

*Pravdaj se z njimi, GOSPOD,
ki se pravdajo z mano,
vojskuj se zoper nje,
ki se vojskujejo zoper mene!
Primi za ščit in oklep,
vzdigni se, da mi pomagaš!
Zavihti sulico in kopje
proti mojim preganjalcem!
Reci moji duši: »Jaz sem tvoja rešitev.«*

Psalm 35,1–3

Osebne molitve in razglašanja Besede

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Popolna odrešitev

80.

Njemu pa, ki vas more varovati pred padcem ter vas brez madeža in v veselju postaviti pred svoje veličastvo, edinemu Bogu, našemu odrešeniku, po našem Gospodu Jezusu Kristusu: slava in veličastje, moč in oblast pred vsemi veki in zdaj in na vse veke! Amen.

Judovo pismo 1,24–25

81.

*Slávi, moja duša, GOSPODA,
vsa moja notranjost njegovo sveto ime.
Slávi, moja duša, GOSPODA,
ne pozabi nobenega dejanja njega,
ki odpušča vso tvojo krivdo,
ki ozdravlja vse tvoje bolezni,
ki iz jame rešuje tvoje življenje,
ki te krona z dobroto in usmiljenjem,
ki tvoja leta nasičuje z dobrinami;
kakor orlu se obnavlja tvoja mladost.*

Psalm 103,1–5

82.

... da bi vam Bog našega Gospoda Jezusa Kristusa, Oče veličastva, dal duha modrosti in razodetja, v spoznanju njega, in razsvetljene oči srca, da bi vedeli, v kakšno upanje vas je poklical, kako bogato je veličastvo njegove dediščine v svetih, kakšna je čezmerna veličina njegove zmožnosti do nas, ki verujemo po dejavnosti njegove silne moči, ki jo je udejanjil v Kristusu, ko ga je

obudil od mrtvih in ga posadil na svojo desnico v nebesih, nad vsakršno vladarstvo in oblast, nad vsakršno silo in gospostvo ter nad vsakršno ime, ki se ne imenuje samo na tem svetu, temveč tudi v prihodnjem. In vse je položil pod njegove noge, njega pa postavil čez vse kot glavo Cerкви, ki je njegovo telo, polnost njega, ki v vsem vse izpolnjuje.

Pismo Efežanom 1,17–23

83.

Prepričan sem, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, to delo dokončal do dneva Kristusa Jezusa.

Pismo Filipljanom 1,6

84.

Z eno samo daritvijo je torej za vselej naredil popolne tiste, ki so posvečeni.

Pismo Hebrejcem 10,14

85.

Zdaj ni torej nobene obsodbe za tiste, ki so v Kristusu Jezusu. Kajti postava Duha življenja v Kristusu Jezusu te je osvobodila postave greha in smrti.

Pismo Rimljanom 8,1–2

86.

Po Kristusovi žrtvi na križu sem odkupljen od prekletstva postave in deležen Abrahamovega blagoslova.

Povzeto po: Pismo Galačanom 3,13–14;
Prva Mojzesova knjiga 24,1b

87.

Poglejte, kakšno ljubezen nam je podaril Oče: Božji otroci se imenujemo in to tudi smo. Svet nas zato ne spoznava, ker ni spoznal njega. Ljubi, zdaj smo Božji otroci; ni pa še razodeto, kaj bomo. Vemo pa, da mu bomo podobni, ko se bo razodel, ker ga bomo gledali takšnega, kakršen je. In vsak, kdor ima to upanje vanj, se očiščuje, kakor je tudi on čist.

Prvo Janezovo pismo 3,1–3

88.

Mi smo spoznali ljubezen, ki jo ima Bog do nas, in verujemo vanjo.

Bog je ljubezen, in tisti, ki ostaja v ljubezni, ostaja v Bogu in Bog ostaja v njem.

Prvo Janezovo pismo 4,16

89.

Toda bili smo umiti, posvečeni smo bili, opravičeni smo bili v imenu Gospoda Jezusa Kristusa in v Duhu našega Boga.

Prvo pismo Korinčanom 6,11

90.

Bog miru, ki je od mrtvih privedel našega Gospoda Jezusa, ki je po krvi večne zaveze véliki pastir ovc, naj vas izpopolni v vsem dobrem, da boste izpolnili njegovo voljo. Kar mu je po volji, naj v nas uresniči po Jezusu Kristusu, ki mu bodi slava na veke vekov. Amen!

Pismo Hebrejcem 13,20–21

Osebne molitve in razglašanja Besede

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Duševna in čustvena stabilnost

91.

Prihajamo k tebi vsi, ki smo utrujeni in obteženi, in ti nam boš dal počitek. Jemljemo nase tvoj jarem in učimo se od tebe, ker si krotak in v srcu ponižen, in našli bomo počitek svojim dušam; kajti tvoj jarem je prijeten in tvoje breme je lahko.

Matej 11,28–30*

92.

Potemtakem sobotni počitek čaka Božje ljudstvo. Kdor namreč stopi v njegov počitek, se spočije od svojih del, kakor se je Bog od svojih. Potrudimo se torej stopiti v ta počitek, da ne bo kdo po tem zgledu padel zaradi nepokornosti.

Pismo Hebrejcem 4,9–11

93.

*Ker sem ti predan, mi ohranjaš mir,
mir, ker zaupam vate.*

Izaija 26,3*

94.

*Velik mir uživam, ker ljubim tvojo postavo,
ob ničemer se ne spotaknem.*

Psalm 119,165*

95.

Orožje mojega bojevanja je močno v Bogu. Z njim poriram trdnjave, ki jih je satan zgradil v mojem umu.

Vse svoje misli podvržem poslušnosti Kristusu. Moja tri najmočnejša orožja so razglašanje Božje besede, zahvaljevanje in slavljenje.

Povzeto po: Drugem pismu Korinčanom 10,3–5

96.

Bog nam ni dal duha boječnosti, temveč duha moči, ljubezni in razumnosti.

Drugo pismo Timoteju 1,7

97.

Bog upanja pa naj nas napolni z vsem veseljem in mirom v verovanju, da bi bili v moči Svetega Duha polni upanja.

Pismo Rimljanom 15,13

98.

Nič ne skrbimo, ampak ob vsaki priložnosti izražajmo svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo, z zahvaljevanjem. In Božji mir, ki presega vsak um, bo varoval naša srca in naše misli v Kristusu Jezusu.

Vse, kar je resnično, kar je plemenito, kar je pravično, kar je čisto, kar je ljubeznivo, kar je častno, kar je količkaj krepostno in hvalevredno, to preišljujemo.

Pismo Filipljanom 4,6–8*

Osebne molitve in razglašanja Besede

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Služenje Bogu

99.

Hvala Bógu, ki nas v Kristusu kar naprej venča z zmago-slavjem in ki po nas razširja po vseh krajih blag vonj njegovega spoznanja. Za Boga smo namreč blag Kristusov vonj, tako med tistimi, ki so na poti rešitve, kakor med tistimi, ki so na poti pogubljenja, za ene vonj po smrti – v smrt, za druge vonj po življenju – v življenje. Le kdo je za to zmožen?

Mi nismo kakor množica tistih, ki kupčujejo z Božjo besedo. Mi govorimo iz iskrenosti, kakor iz Boga, pred Bogom, v Kristusu.

Drugo pismo Korinčanom 2,14–17

100.

Bog more v vsem napraviti neznansko več od tega, kar prosimo ali mislimo, po moči, ki deluje v nas.

Pismo Efežanom 3,20*

101.

Bog pa nas more presežno obdariti z vsakršno milostjo, tako da bomo v vsem vedno imeli vsega dovolj zase in bomo imeli izobilje za vsako dobro delo.

Drugo pismo Korinčanom 9,8*

102.

»Resnično, povem vam tudi: Če sta dva izmed vas na zemlji soglasna v kateri koli prošnji, ju bo uslišal moj Oče, ki je v nebesih.

Matej 18,19

103.

Žetev je obilna, delavcev pa malo. Zato prosimo Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.

Matej 9,37–38*

104.

In ta evangelij kraljestva bo oznanjen po vsem svetu v pričevanje vsem narodom, in takrat bo prišel konec.

Matej 24,14

105.

Močni bomo in pogumni ter šli na delo! Ne bomo se bali, saj je Gospod Bog, naš Bog, z nami. Ne bo se nam odtegnil in nas ne bo zapustil, dokler ne bo končano vse delo službe v Gospodovi hiši.

Prva Kroniška knjiga 28,20*

106.

*Kajti kakor pride dež in sneg izpod neba
in se ne vrača tja, ne da bi napojil zemljo,
jo naredil rodovitno in brstečo,
dal sejalcu seme in uživalcu kruh,
takó bo z mojo besedo, ki prihaja iz mojih ust:
ne vrne se k meni brez uspeha,
temveč bo storila, kar sem hotel,
in uspela v tem, za kar sem jo poslal.*

Izaija 55,10–11

107.

*Delamo s strahom in s trepetom za svoje odrešenje.
Bog je namreč tisti, ki po svojem blagohotnem načrtu*

udejanja v nas hotenje in delovanje. Vse delamo brez godrnjanja in preračunljivosti, da bomo neoporečni in nepokvarjeni, brezgrajni Božji otroci sredi sprijenega in pokvarjenega rodu, med katerim žarimo na svetu kakor zvezde. Držimo se besede življenja.

*Pismo Filipljanom 2,12b–16a**

108.

Budni bodimo, stojmo trdni v veri, možati bodimo, bodimo močni! Pri nas naj se vse dela iz ljubezni.

*Prvo pismo Korinčanom 16,13–14**

109.

Toda kar je bilo zame dobiček, to sem zaradi Kristusa začel imeti za izgubo. Še več, za izgubo imam vse zaradi vzvišenosti spoznanja Kristusa Jezusa, mojega Gospoda. Zaradi njega sem zavrgel vse in imam vse za smeti, da bi si prislužil Kristusa in se znašel v njem, in to ne s svojo pravičnostjo, ki izvira iz postave, ampak s pravičnostjo, ki je po veri v Kristusa, se pravi s pravičnostjo, ki je iz Boga in sloni na veri, da bi spoznal njega in moč njegovega vstajenja ter delež pri njegovem trpljenju, pri tem pa postajam podoben njegovi smrti, da kako pridem do vstajenja od mrtvih.

Ne, kakor da bi to že dosegel ali prišel do popolnosti, vendar pa se trudim, da bi to osvojil, ker je tudi mene osvojil Kristus Jezus. Ne mislim, bratje, da sem to dosegel. Eno pa delam: pozabljam, kar je za menoj, in se iztegujem proti temu, kar je pred menoj, ter tečem proti cilju po nagrado, h kateri nas od zgoraj kliče Bog v Kristusu Jezusu.

Pismo Filipljanom 3,7–14

110.

Ti pa, Božji človek, béži pred tem. Prizadevaj si za pravičnost, pravo pobožnost, za vero, ljubezen, stanoovitnost in krotkost. Bojuj dober boj vere, sezi po večnem življenju, v katerega si bil poklican in si to lepo izpovedal pred mnogimi pričami. Zapovedujem ti pred Bogom, ki vsem stvarjem daje življenje, in pred Kristusom Jezusom, ki je pred Poncijem Pilatom lepo pričeval: Ohrani zapoved brez madeža in brez graje do pojavitve našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki jo bo ob svojem času pokazal blaženi in edini vladar, kralj nad kraljujočimi in Gospod nad gospodujočimi, ki ima edini nesmrtnost, ki biva v nedostopni luči in ga noben človek ni videl in ga ne more videti. Njemu čast in večna oblast! Amen.

Prvo pismo Timoteju 6,11–16

111.

*Moj pravični bo živel iz vere. Če pa se odtegne, moja duša nad njim nima veselja.
Mi pa nismo med tistimi, ki bi odstopali in se tako pogubili, temveč med tistimi, ki verujejo in tako rešijo dušo.*

Pismo Hebrejcem 10,38–39

112.

Ker smo vstali s Kristusom, iščemo to, kar je zgoraj, kjer je Kristus, sedeč na Božji desnici. Mislimo na to, kar je zgoraj, ne na to, kar je na zemlji. Kajti umrli smo in naše življenje je skrito s Kristusom v Bogu. Ko

se bo prikazal Kristus, naše življenje, tedaj se bomo tudi mi prikazali z njim v slavi.

Pismo Kološanom 3,1-4*

113.

Skupaj s Kristusom sem križan; ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni. Kolikor pa zdaj živim v mesu, živim v veri v Božjega Sina, ki me je vzljubil in daroval zame sam sebe.

Pismo Galačanom 2,20

Osebne molitve in razglašanja Besede

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Odkupitev na križu

Jezus je bil kaznovan, da bi nam bilo odpuščeno,
in bil je ranjen, da bi mi ozdraveli.⁹

Jezus je vzel nase našo grešnost,
da bi mi postali pravični po njegovi pravičnosti.¹⁰

Jezus je umrl za nas,
da bi mi prejeli njegovo življenje.¹¹

Jezus je postal prekletstvo,
da bi mi lahko vstopili v blagoslov.¹²

Jezus je trpel našo revščino,
da bi bili mi deležni njegovega obilja.¹³

Jezus je prenašal našo sramoto,
da bi bili mi deležni njegove slave.¹⁴

Jezus je trpel našo zavrnitev, da bi nas Oče sprejel.¹⁵

Jezusa je od Očeta ločila smrt,
da bi bili mi večno združeni z Bogom.¹⁶

Naš stari človek je v Njem umrl,
da bi v nas oživel novi človek.¹⁷

⁹ Izaija 53,4–5

¹⁰ Izaija 53,10; Drugo pismo Korinčanom 5,21

¹¹ Pismo Hebrejcem 2,9

¹² Pismo Galačanom 3,13–14

¹³ Drugo pismo Korinčanom 8,9; 9,8

¹⁴ Matej 27,35–36; Pismo Hebrejcem 12,2; 2,9

¹⁵ Matej 27,46–51; Pismo Efežanom 1,5–6

¹⁶ Izaija 53,8; Prvo pismo Korinčanom 6,17

Tako naj govorijo odrešeni¹⁸

Moje telo je tempelj Svetega Duha¹⁹,
odkupljeno²⁰, očiščeno²¹, posvečeno po krvi Jezusa.²²

Vsi deli mojega telesa so orodje pravičnosti²³,
izročeni Bogu v službo in njegovo slavo.

Hudič nima prostora v meni, ne moči nad mano,
ničesar mu nisem dolžan.

Vse je poravnano po Jezusovi krvi.²⁴

Premagal sem Satana zaradi krvi Jagnjeta
in zaradi besede svojega pričevanja
in ne ljubim svojega življenja vse do smrti.²⁵

Moje telo je za Gospoda in Gospod je za moje telo.²⁶

¹⁷ Pismo Rimljanom 6,6; Kološanom 3,9–10

¹⁸ Psalm 107,2

¹⁹ Prvo pismo Korinčanom 6,19

²⁰ Pismo Efežanom 1,7

²¹ Prvo Janezovo pismo 1,7

²² Pismo Hebrejcem 13,12

²³ Pismo Rimljanom 6,13

²⁴ Pismo Rimljanom 3,23–25; 8,33–34

²⁵ Razodetje 12,11

²⁶ Prvo pismo Korinčanom 6,13

Po Jezusovi krvi

Satana premagamo s pričevanjem o tem,
kaj je Jezusova kri naredila za nas po Božji besedi.²⁷

Po Jezusovi krvi sem odrešen iz hudičevega prijema.²⁸

Po Jezusovi krvi so mi odpuščeni vsi grehi.²⁹

Jezusova krvi me nenehno očiščuje vsakega greha.³⁰

Po Jezusovi krvi sem opravičen,
kot da ne bi nikoli grešil.³¹

Po Jezusovi krvi sem posvečen, odbran za Boga.³²

Po Jezusovi krvi z zaupanjem prihajam k Bogu.³³

Jezusova kri nenehno kliče k Bogu v nebesih
meni v prid.³⁴

²⁷ Razodetje 12,11

²⁸ Pismo Efežanom 1,7

²⁹ Prvo Janezovo pismo 1,9

³⁰ Prvo Janezovo pismo 1,7

³¹ Pismo Rimljanom 5,9

³² Pismo Hebrejcem 13,12

³³ Pismo Hebrejcem 10,19

³⁴ Pismo Hebrejcem 12,24

Izjava o zaupanju v Božje varstvo

»Nobeno orožje, ki je narejeno zoper mene, ne bo uspešno, in vsak jezik, ki se dviguje zoper mene, obsojam. To je moja dediščina, ki jo imam kot Gospodov služabnik in moja pravičnost je od tebe, o Gospod nad vojskami.

Če kdo govori ali moli proti meni, če mi hoče škodovati ali če me je kdo zavrnil, temu človeku odpuščam [če veste za takšne ljudi, jih imenujte]. Odpustil sem mu in ga blagoslavljam v Gospodovem imenu.

Zdaj izjavljam, o Gospod, da si ti in samo ti moj Bog in da ni drugega Boga razen tebe, ki si pravični Bog in Odrešenik, Oče, Sin in Duh. Slavim te!

Danes se ti ponovno podrejam v popolni poslušnosti. Ker sem se ti podredil, delam, kar zapoveduje tvoja beseda. Upiram se hudiču: vsem njegovim pritiskom, napadom, prevaram in vsem orožjem ali nosilcem njegovega delovanja, ki bi jih skušal uporabiti zoper mene. Ne podrejam se mu! Upiram se mu, odganjam ga od sebe in mu ne dovoljujem več vstopa, v imenu Jezusa.

Posebej zavračam in odbijam bolezen, okužbe, bolečino, vnetje, malignost, alergije, viruse, [imenujte katerokoli slabost ali duha, ki je prišel nad vas], vsako obliko čarovništva in vsako vrsto stresa.

In končno, Gospod, se ti zahvaljujem, da sem po Jezusovi žrtvi na križu odkupljen, da sem stopil izpod prekletstva in sem vstopil v blagoslov Abrahama, ki si ga blagoslovil v vseh stvareh: povišal si ga, mu dal zdravje, obilo potomstva, blaginjo, zmago, Božjo naklonjenost in Božje prijateljstvo. Amen.«

DODATEK: BOŽANSKA ZAMENJAVA

Celotno sporočilo evangelija se vrti okrog enega in edinstvenega zgodovinskega dogodka: Jezusove daritve – smrti na križu. Glede tega pravi pisec Pisma Hebrejcem:

»Z eno samo daritvijo je torej [Jezus] za vselej naredil popolne tiste, ki so posvečeni.«

Pismo Hebrejcem 10,14

Tukaj sta povezana dva močna izraza: »popolni« in »za vselej«. Skupaj opisujeta žrtev, ki pokriva vsako potrebo celotnega človeškega rodu. Poleg tega se njeni učinki širijo vseskozi čas in naprej v večnost. Na podlagi te žrtve apostol Pavel piše:

»Moj Bog, bogat, kakor je, bo po svojem bogastvu v veličastvu potešil vse vaše potrebe v Kristusu Jezusu.«

Pismo Filipljanom 4,19

Izraz »vse vaše potrebe« pokriva vsa področja vašega življenja: vaše telo, vašo dušo, vaš um, vaša čustva, pa tudi vaše gmotne in finančne potrebe. Nič ni tako veliko ali tako majhno, da bi bilo izključeno iz Božje preskrbe. Z enim samim svojim suverenim dejanjem je Bog odgovoril na vse potrebe in vse trpljenje človeštva.

Bog ni zagotovil več različnih rešitev za nadvse raznolike probleme človeštva. Raje nam ponuja eno vseobsegajočo rešitev, ki je Njegov odgovor na vsak problem. Sicer smo iz različnih okolij in vsak od nas je obremenjen s

svojimi posebnimi potrebami, toda da bi prejeli rešitev od Boga, moramo vsi oditi na isti kraj: k Jezusovemu križu.

Najpopolnejše poročilo o tem, kaj se je izpolnilo na križu, je dal prerok Izaija, okoli 700 let preden se je to dejansko zgodilo. V Izaiju 53,10 prerok opisuje »Gospodovega služabnika«, čigar življenje je bilo darovano Bogu kot daritev za greh. Pisci Nove zaveze se soglasno strinjajo, ko tega neimenovanega služabnika prepoznajo v Jezusu. Božji namen, ki se je izpolnil z njegovo žrtvijo, je povzet v Izaiju 53,6:

*»Mi vsi smo tavalili kakor ovce,
obrnili smo se vsak na svojo pot,
Gospod pa je naložil nanj krivdo nas vseh.«*

Tu je razkrit osnovni, univerzalni problem celotnega človeštva: vsak od nas se je obrnil na svojo pot. Obstajajo določeni grehi, ki jih mnogi od nas niso nikoli storili, denimo umor, prešuštvo, kraja in podobno. Toda ena stvar nam je vsem skupna: vsi smo se obrnili vsak na svojo pot. Ko smo tako storili, *smo obrnili hrbet Bogu*. Hebrejska beseda, ki povzema ves ta pomen, je *avon* in je tukaj prevedena kot »krivda«. Morda je najbližja beseda v sodobnem jeziku »upornišтво« – pa ne zoper človeka, ampak zoper Boga.

In vendar, nobena slovenska beseda, ne krivda ne upornišтво, ne izraža celotnega pomena besede *avon*. V svoji svetopisemski rabi *avon* ne opisuje samo krivde, ampak tudi *kazen* ali *zle posledice*, ki jih s sabo prinaša krivičnost.

V Prvi Mojzesovi knjigi 4,13 – potem ko je Bog izrekel sodbo nad Kajnom zaradi umora njegovega brata – je Kajn rekel: »Moja kazen je prevelika, da bi jo mogel nositi!«

Beseda, ki je tukaj prevedena kot »kazen«, je *avon*. Ne zajema samo Kajnove »krivde«, ampak tudi kazen, ki jo je krivda prinesla nanj.

V Tretji Mojzesovi knjigi 16,22 je Bog rekel tole o grešnem kozlu, ki so ga Izraelci spustili na Spravni dan: »Kozel naj odnese na sebi vse njihove krivde v nerodovito pokrajino.« V tej simboliki kozel ni nosil samo krivd Izraelcev, ampak tudi vse posledice njihovih krivd.

V Žalostinkah 4,6 in 22 prav tako lahko vidimo, da bi besedo *avon* s celotnim izrazom prevedli kot »kazen za krivdo«. Z drugimi besedami, *avon* v svojem polnem pomenu ne pomeni le »krivde«, ampak vključuje še *vse slabe posledice*, ki jih zaradi krivde prinese Božja sodba.

To se nanaša na Jezusovo žrtev na križu. Jezus ni naredil nobenega greha. V Izaiju 53,9 prerok pravi:

»Ni storil nobenega nasilja in ni bilo zvijače v njegovih ustih.«

Toda v 6. vrstici pravi:

»Gospod pa je naložil nanj krivdo nas vseh.«

Ne samo, da se je Jezus poistovetil z našo krivdo, pretrpel je tudi vse zle posledice te krivde. Podobno kakor grešni kozel, ki je bil njegova predpodoba, jih je odnesel, da se ne bi nikoli več vrnile na nas.

Tukaj je resnični pomen in namen križa. Na njem je prišlo do zamenjave, ki jo je določil Bog. Najprej je Jezus namesto nas pretrpel vse zle posledice, ki so po božanski pravičnosti nastale zaradi naše krivde. Zdaj pa nam Bog v zameno ponuja vse dobro, ki je posledica Jezusove brezgrešne poslušnosti.

Če naj povemo bolj na kratko: zlo, ki bi moralo zadeti nas, je prišlo na Jezusa, da bi v zameno moglo biti nam ponujeno dobro, ki je pripadalo Jezusu. Bog nam je to lahko ponudil, ne da bi s tem zmanjšal svojo večno pravičnost, saj je Jezus v našem imenu že pretrpel vso pravično kazen, ki bi zaradi naših krivd pripadla nam.

Vse to lahko sprejmemo samo po veri, saj v celoti izhaja iz nedoumljive Božje milosti. Nobene logične razlage z vzroki in posledicami ne moremo podati. Nihče od nas ni nikoli storil ničesar, za kar bi si zaslužil takšno ponudbo, in nihče od nas ne more nikoli storiti česa takega.

Sveto pismo razodeva veliko različnih vidikov zamenjave in veliko različnih področij, na katera se nanaša. Toda v vsakem primeru velja isto načelo: **zlo je prišlo na Jezusa, da bi nam mogla biti ponujena ustrezna dobrina.**

Prva dva vidika te zamenjave sta razodeta v Izaiji 53,4-5:

*»V resnici je nosil naše bolezni,
naložil si je naše bolečine,
mi pa smo ga imeli za zadetega,
udarjenega od Boga in ponižanega.*

*On pa je bil ranjen zaradi naših prestopkov,
strt zaradi naših krivd.
Kazen za naš mir je padla nanj,
po njegovih ranah smo bili ozdravljeni.«*

Tukaj se prepletata dve resnici. Ena se nanaša na duhovno raven in druga na telesno. Na duhovni ravni je Jezus prejel kazen za naše prestopke in krivde, da bi nam lahko bilo odpuščeno in bi imeli mir z Bogom (gl. Pismo Rimljanom 5,1). Na telesni ravni pa je Jezus nosil naše bolezni in bolečine, da bi mogli mi biti ozdravljeni po njegovih ranah.

Da se zamenjava nanaša tudi na naše telo, potrjujeta dva novozavezna odlomka. Matejev evangelij 8,16-17 se nanaša na Izaija 53,4 in pove, da je Jezus ...

»... ozdravil vse bolnike. Tako se je izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Izaiju: On je odvzel naše slabosti in odnesel naše bolezni.«

V Prvem Petrovem pismu 2,24 se apostol spet sklicuje na Izaija 53,5-6 in pravi o Jezusu:

»Sam je na svojem telesu ponesel naše grehe na les, da bi mi grehom odmrli in živeli za pravičnost. Po njegovih ranah ste bili ozdravljeni.«

Dvojno zamenjavo, opisano v zgornjih vrsticah, lahko povzamemo takole:

Jezus je bil kaznovan,
da bi nam moglo biti odpuščeno.

Jezus je bil ranjen,
da bi mi mogli biti ozdravljeni.

Tretji vidik zamenjave nam razodeva Izaija 53,10. Sveto pismo tu navaja, da je Gospod napravil Jezusovo dušo za »daritev za greh«. To je treba razumeti v luči Mojzesovih navodil za različne oblike daritve za greh. Človek, ki je grešil, je moral prinesiti svoj žrtveni dar – ovco, kozo, bika ali kakšno drugo žival – duhovniku. Svoj greh je priznal nad daritvijo in duhovnik je greh, ki ga je človek priznal, simbolno prenesel s človeka na žival. Potem je žival ubil in ta je tako plačala kazen za greh, ki je bil prenesen nanjo.

Bog je v svoji vnaprejšnji vednosti vse to načrtoval tako, da je bilo predpoda tistega, kar se je potem dopolnilo s končno, za vse zadostno Jezusovo žrtvijo. Na križu je bil greh vsega sveta prenesen na Jezusovo dušo. Rezultat je opisan v Izaiju 53,12:

»Svoje življenje je dal v smrt.«

S svojo žrtveno smrtjo je Jezus namesto nas zadostil za greh celotnega človeškega rodu.

V Drugem pismu Korinčanom 5,21 se apostol Pavel sklicuje na Izaija 53,10 in hkrati predstavi pozitivni vidik zamenjave:

»Njega [Jezusa], ki ni poznal greha, je [Bog] zavoljo nas storil za greh, da bi mi postali Božja pravičnost v njem.«

Pavel tukaj ne govori o neki pravičnosti, ki bi jo mi mogli doseči s svojimi lastnimi napori, ampak o pravičnosti samega Boga – o pravičnosti, ki ni nikoli poznala greha. Nihče od nas si je ne more nikoli zaslužiti. Tako daleč je nad našo lastno pravičnostjo, kakor so nebesa nad zemljo. Sprejeti jo je mogoče samo po veri.

Ta, tretji vidik zamenjave lahko povzamemo takole:

Jezus je nosil našo grešnost,
da bi mi mogli postati pravični z njegovo pravičnostjo.

Naslednji vidik zamenjave je logična izpeljava prejšnjega. Celotno Sveto pismo, tako v Stari kakor tudi v Novi zavezi, poudarja, da je končni rezultat greha smrt. V Ezekielu 18,4 Gospod naznani: *»Duša, ki greši, umre.«* V Jakobovem pismu 1,15 pa Jezusov apostol pravi: *»Storjeni greh ... porodi smrt.«*

Ko se je Jezus poistovetil z našim grehom, je zato moral tudi izkusiti smrt, ki je rezultat greha. V potrditev temu Pismo Hebrejcem 2,9 pravi, da ...

»... je bil Jezus ... postavljen malo nižje od angelov, ker je pretrpel smrt, da bi po Božji milosti okusil smrt za vsakogar.«

Smrt, ki ga je zadela, je bila neizogiben rezultat človeškega greha, katerega je vzel nase. Nosil je greh vseh ljudi in tako je umrl zaradi vseh ljudi.

Po drugi strani pa Jezus vsem, ki sprejmejo njegovo nadomestno žrtev, zdaj daje dar večnega življenja. Pismo Rimljanom 6,23 predstavi ti dve alternativni eno ob drugi:

»Plačilo [pravična nagrada] za greh je namreč smrt; Božji milostni [nezasluženi] dar pa je večno življenje v Kristusu Jezusu, našem Gospodu.«

Torej je mogoče četrti vidik zamenjave povzeti takole:

Jezus je pretrpel našo smrt,
da bi mi mogli prejeti njegovo življenje.

Nadaljnji vidik zamenjave nam Sveto pismo predstavlja v Drugem pismu Korinčanom 8,9:

»Saj vendar poznate milost našega Gospoda Jezusa Kristusa! Bogat je bil, pa je zaradi vas postal ubog, da bi vi obogateli po njegovem uboštvu.«

Zamenjava je jasna: od revščine k bogastvu. Jezus je postal ubog, da bi mi mogli postati bogati.

Kdaj je Jezus postal ubog? Nekateri ga predstavljajo, kot da je bil ubog v svojem služanju in javnem delovanju na zemlji, a to ne drži. On sam ni nosil okrog veliko denarja, toda nikoli ni pogrešal nič od tega, kar je potreboval. Ko je razposlal svoje učence, tudi njim ni ničesar manjkalo (gl. Luka 22,35). Tako on kot tudi njegovi učenci še zdaleč niso bili revni, ampak so redno dajali revnim (gl. Janez 12,4-8; 13,29).

Res so bile Jezusove metode za pridobivanje denarja včasih nekonvencionalne, toda denar ima isto vrednost, če ga dvigneš iz banke ali vzameš iz ribjih ust (gl. Matej 17,27). Njegove metode, kako je poskrbel za hrano, so bile včasih nenavadne, toda človek, ki lahko poskrbi za nasiten obrok za pet tisoč mož ter njihove žene in otroke,

po normalnih standardih gotovo ne bi veljal za ubovega (gl. Matej 14,15-21).

Dejansko je bil Jezus v svojem zemeljskem služenju in javnem delovanju popoln zgled »obilja«, kot ga opredeljuje Sveto pismo. Vedno je imel vse, kar je potreboval, da bi izpolnil Božjo voljo v svojem življenju. Poleg tega je stalno dajal drugim in njegov vir preskrbe ni nikdar usahnil.

Kdaj je torej Jezus postal zaradi nas ubog? Odgovor je: *na križu*. V Peti Mojzesovi knjigi 28,48 je Mojzes povzel absolutno revščino s štirimi izrazi: lakota, žeja, golota in pomanjkanje vsega. Jezus je vse to v polnosti izkušal na križu.

Bil je *lačen*. Jedel ni skoraj 24 ur.

Bil je *žejen*. Eden od njegovih zadnjih vzdihov je bil: »*Žejen sem*« (Janez 19,28).

Bil je *gol*. Vojaki so slekli z njega vsa oblačila (Janez 19,23).

Bil je *v pomanjkanju vsega*. Ničesar več ni imel. Po njegovi smrti so ga pokopali v izposojenem oblačilu in v izposojen grob (Luka 23,50-53). Torej je Jezus zaradi nas natančno in v celoti pretrpel *absolutno revščino*.

V Drugem pismu Korinčanom 9,8 apostol Pavel bolj celovito predstavi pozitivno stran zamenjave:

»Bog pa vas more obilno obdariti z vsakršno milostjo, tako da boste v vsem vedno imeli vsega dovolj in boste imeli izobilje za vsako dobro delo.«

Pavel namenoma stalno poudarja, da je edina podlaga za to zamenjavo Božja *milost*. Nikoli je ni mogoče zaslužiti. Mogoče jo je samo sprejeti po veri.

Zelo pogosto bo naše »obilje« podobno Jezusovemu v času, ko je bil na zemlji. Ne bomo nosili velikih vsot denarja ali imeli velike glavnice na banki. Toda vsak dan bomo imeli dovolj za svoje potrebe in še nekaj več za potrebe drugih ljudi.

Pomemben razlog za to raven preskrbe kažejo Jezusove besede, navedene v Apostolskih delih 20,35:

»Večja sreča je dajati kakor prejemati.«

Božji namen je, da bi bili vsi njegovi otroci sposobni uživati večjo srečo oziroma blagoslov. Zatorej nam daje dovolj, da pokrijemo lastne potrebe in dajemo še drugim.

Ta, peti vidik zamenjave je mogoče povzeti takole:

Jezus je trpel naše uboštvo,
da bi mi mogli biti deležni njegovega obilja.

Zamenjava na križu pokriva tudi čustvene oblike trpljenja, ki so posledica človekove krivde. Tudi tukaj je Jezus pretrpel zlo, da bi mi mogli uživati dobro. Dve od najbolj krutih ran, ki nam jih prinaša človeška krivičnost, sta *sramota* in *zavrženost*. Obe sta zadeli Jezusa na križu.

Sramota ima različne jakosti, vse od trenutne zadrege pa do ponižujočega občutka nevrednosti, ki človeka zapre za pomenljive odnose tako z Bogom kakor tudi z ljudmi. Eden najbolj pogostih vzrokov je neka oblika spolne zlo-

rabe ali nasilja v otroštvu. To pogosto pusti rane, ki jih more ozdraviti samo Božja milost.

Ko pisec Pisma Hebrejcev govori o Jezusu na križu, pravi, da je »... pretrpel križ in preziral sramoto ...« (Hebrejcem 12,2).

Usmrtitev na križu je bila najbolj sramotna od vseh oblik smrti. Namenjena je bila najnižjemu razredu zločincev. Človeku, ki naj bi ga usmrtili, so odvzeli vsa njegova oblačila in so ga golega izpostavili pogledom mimoidočih, ki so se posmehovali in norčevali. To je bila skrajna sramota, ki jo je Jezus trpel, ko je visel na križu (Matej 27,35-44).

Namesto sramote, ki jo je nosil Jezus, hoče Bog pripeljati te, ki mu zaupajo, do tega, da bodo z njim delili njegovo večno slavo. Pismo Hebrejcem 2,10 pravi:

»On, za katerega je vse in po katerem je vse, je namreč veliko sinov pripeljal v slavo. Zato se je spodobilo, da je [Bog] tistega, ki je začetnik njihovega odrešenja [tj. Jezusa], izpopolnil s trpljenjem.«

Sramota, ki jo je Jezus pretrpel na križu, je za vse, ki zaupajo vanj, odprla pot, da so osvobojeni lastne sramote. Ne samo to – Bog potem z nami deli slavo, ki v vsej večnosti pripada le njemu!

Druga rana, ki pogosto povzroča še večje trpljenje kakor sramota, je *zavrženost*. Običajno prihaja iz kakšnega strtega odnosa. V njenih najzgodnejših oblikah jo povzročajo starši, ki zavračajo svoje otroke. Zavračanje je

lahko dejavno in se lahko izraža na krute in negativne načine, ali pa je preprosto neuspeh pri izkazovanju ljubezni in sprejemanja. Če noseča ženska goji negativna čustva do otroka v svojem trebuhu, se bo otrok verjetno rodil z občutkom zavrženosti – kar se lahko nadaljuje še v odrasli dobi in celo do groba.

Razdor zakonske zveze je še en pogost razlog za občutke zavrženosti. To živo opisujejo Gospodove besede v Izaiju 54,6:

»Da, kakor ženo, ki je zapuščena in v duši žalostna, te je Gospod poklical, kakor ženo iz mladosti, ki je zavržena, govori tvoj Bog.«

Božja preskrba za ozdravljenje rane zavrženosti je predstavljena v Mateju 27,46 in 50, kjer je opisan vrhunec Jezusovega smrtnega boja:

»Okrog devete ure je Jezus zavpil z močnim glasom: 'Elí, Elí, lemá sabahtáni?' to je: 'Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?' ... Jezus je spet zakričal z močnim glasom in izročil duha.«

Prvič v zgodovini vesolja je Božji Sin klical k svojemu Očetu in ni dobil odgovora. Jezus se je tako popolnoma poistovetil s človeško krivdo, da je Bog zaradi svoje nepopustljive svetosti zavrnil svojega lastnega Sina. Tako je Jezus pretrpel zavrženost v njeni najstrašnejši obliki: zavrženost od očeta. Skoraj takoj po tistem je umrl, ne od ran križanja, ampak ker mu je zavrženost strla srce.

Zapis Evangelija po Mateju zatem nadaljuje (v. 51):

»In glej, zagrinjalo v templju se je pretrgalo na dvoje od vrha do tal.«

Simbolno je to pomenilo, da se je za grešnega človeka odprl dostop do neposrednega druženja s svetim Bogom. Zavrženost Jezusa je nam odprla pot do tega, da nas Bog sprejema kot svoje otroke. To povzema Pismo Efežanom 1,5-6:

»Vnaprej nas je določil, naj bomo po Jezusu Kristusu njegovi posinovljeni otroci. ... [Bog] nas je pomilostil v svojem Ljubljencu.«

Jezusova zavrženost je prinesla našo sprejetost. Božjega zdravila za sramoto in zavrženost nikoli nismo potrebovali bolj obupno kakor danes. Ocenjujem, da vsaj četrtnina odraslih v današnjem svetu trpi zaradi ran sramote ali zavrženosti. Brezmejno me veseli, ko lahko tem ljudem pokažem ozdravljenje, ki prihaja od Jezusovega križa.

Oba čustvena vidika zamenjave na križu, ki smo ju preučevali zgoraj, je mogoče povzeti takole:

Jezus je nosil našo sramoto,
da bi mi mogli biti deležni njegove slave.

Jezus je trpel našo zavrženost,
da bi nas Oče mogel sprejeti kot Božje otroke.

Vidiki zamenjave, ki smo jih spoznavali do zdaj, pokrivajo nekaj najbolj osnovnih in nujnih potreb človeštva, vendar nikakor niso izčrpani. Resnično, ne obstaja potreba, ki bi izhajala iz človekovega uporništva, pa je ne

bi zajelo to načelo zamenjave: zlo je prišlo na Jezusa, da bi nam moglo biti ponujeno dobro. Ko smo se enkrat naučili uporabljati to načelo v svojem življenju, njegova uporaba sprosti Božjo preskrbo za vsako potrebo.

Poglejmo še en vidik zamenjave, pri katerem doseže to načelo vrhunec. Pavel ga opisuje v Pismu Galačanom 3,13-14:

»Kristus pa nas je odkupil od prekletstva postave tako, da je za nas postal prekletstvo. Pisano je namreč: 'Preklet je vsak, kdor visi na lesu.' To se je zgodilo zato, da bi Abrahamov blagoslov prešel v Kristusu Jezusu k poganom in da bi mi po veri prejeli obljubo Duha.«

Pavel povezuje Jezusa na križu z udejanjenjem Mojze-ovega zakona, zapisanega v Peti Mojzesovi knjigi 21,23. Po njem pride človek pod prekletstvo Boga, če je usmrčen z obešenjem na »drevo« (lesene vislice). Potem pokaže na nasprotje, ki prihaja iz tega: blagoslov.

Ni treba biti teolog, da bi razumeli ta vidik zamenjave:

Jezus je postal prekletstvo,
da bi mi mogli vstopiti v blagoslov.

Prekletstvo, ki je prišlo na Jezusa, je opredeljeno kot »prekletstvo postave«. V Peti Mojzesovi knjigi 28 poda Mojzes izčrpen seznam blagoslovov, ki so posledica poslušnosti postavi, in prekletstev, ki so posledica kršitev postave. Prekletstva, navedena od 15. do 68. vrstice, lahko povzamemo takole:

- Ponižanje
- Nerodovitnost
- Duševna in telesna bolezen
- Razpad družine
- Revščina
- Poraz
- Zatiranje
- Neuspeh
- Božja nenaklonjenost

Ali se katere od teh besed nanašajo na področja v vašem življenju? Ali obstajajo stvari, ki kakor temna senca zakrivajo sonce Božjega blagoslova, po katerem hrepenite? Če je tako, je mogoče korenina vaših težav prekletstvo, ki ga morate biti osvobojeni.

Da bi ocenili vso grozo prekletstva, ki je prišlo na Jezusa, si ga poskušajte predstavljati, kako visi na križu: Jezusa so zavrgli njegovi lastni sonarodnjaki, eden od njegovih učencev ga je izdal, drugi pa so ga zapustili (čeprav so se nekateri potem vrnil in spremljali njegov smrtni boj). Gol je visel med nebom in zemljo. Njegovo telo je strla bolečina preštevilnih ran. Njegovo dušo je težila krivda vsega človeštva. Zemlja ga je zavrгла in nebesa niso odgovarjala na njegov klic. Ko je sonce odtegnilo svojo luč in ga je zagrnila tema, je njegova kri odtekala na prašna kamnita tla. In vendar, iz teme, tik preden je izdihnil, je izustil še poslednji, zmagoviti klic:

»Dopolnjeno je!«

V grškem besedilu je stavek »dopolnjeno je« ena sama beseda. To je dovršna oblika glagola, ki pomeni »narediti nekaj izpolnjeno, dopolnjeno, popolno«. To bi lahko prevedli takole: »Povsem je dokončano, popolnoma je izpolnjeno«.

Jezus je prevzel nase vsako zlo posledico, ki jo je bilo uporništvo prineslo na človeštvo. Izčrpal je vsa prekletstva, ki so bila posledica prelamljanja Božje postave. Vse to je storil z namenom, da bi mi mogli zaradi njegove poslušnosti prejeti vsak in vsakršen blagoslov. Takšna žrtev ima ogromen obseg, hkrati pa je čudovita v svoji preprostosti.

Ste bili zmožni z vero sprejeti ta dar Jezusove žrtve in vsega, kar je pridobil za vas? Ste zdaj pripravljeni vstopiti v celotno preskrbo, ki jo ima Bog za vas?

Obstaja ovira, s katero moramo vsi obračunati: neodpuščeni greh. Ali že imate jasno gotovost, da so bili vaši grehi odpuščeni zaradi Jezusove žrtve? Če je nimate, morate začeti tukaj. Zadošča, da Bogu izrečete preprosto molitev:

»Bog, priznavam ti, da sem grešnik. V mojem življenju je neodpuščen greh. Ampak verjamem, da je bil Jezus kaznovan, da bi meni lahko bilo odpuščeno. Zato te zdaj prosim: Odpusti vse moje grehe!«

Božja Beseda nam obljublja:

»Če svoje grehe priznavamo, nam jih bo odpustil in nas očistil vse krivičnosti, saj je zvest in pravičen.«

1. Janezovo pismo 1,9

Primate Boga za besedo! Prav v tem trenutku verujte, da vam je resnično odpustil vse vaše grehe!

Potreben je en vaš preprost odziv, ki je najčistejši izraz resnične vere. Gre za to, da rečete: »Hvala!«

Storite to zdaj! Recite:

»Hvala ti! Hvala ti, Gospod Jezus, ker si bil kaznovan, da bi meni bilo odpuščeno. Ne razumem v celoti, toda verujem in sem hvaležen!«

Ko je ovira greha odpravljena, je za vas odprta pot, da vstopite še v vse druge darove, ki jih je Bog priskrbel preko križa. Tako kot odpuščanje grehov je treba vsako drugo Njegovo preskrbo sprejeti s preprosto vero v Božjo besedo.

Vsak od nas ima posebne potrebe in vsak od nas mora priti k Bogu osebno, da sprejme njegovo preskrbo. Tukaj je nekaj primerov molitev, ki jih lahko uporabite, da se oprimate tudi drugih Božjih darov:

Gospod Jezus, zahvaljujem se ti, ker si bil ranjen, da bi jaz mogel biti ozdravljen!

Gospod Jezus, zahvaljujem se ti, ker si prevzel mojo grešnost, da bi jaz mogel postati pravičen s tvojo pravičnostjo!

Gospod Jezus, zahvaljujem se ti, ker si pretrpel mojo smrt, da bi jaz mogel sprejeti tvoje življenje!

Gospod Jezus, zahvaljujem se ti, ker si trpel mojo revščino, da bi jaz mogel biti deležen tvojega obilja!

Gospod Jezus, zahvaljujem se ti, ker si nosil mojo sramoto, da bi jaz mogel biti deležen tvoje slave!

Gospod Jezus, zahvaljujem se ti, ker si trpel mojo zavrženost, da bi jaz mogel biti sprejet od Očeta!

Gospod Jezus, zahvaljujem se ti, ker si postal prekletstvo, da bi jaz mogel vstopiti v Božji blagoslov!

Vsaka preskrba, za katero ste molili, je postopna. Vaša prva molitev je sprostila moč Boga v vaše življenje. Vendar je to le začetni korak. Da osvojite celoten Božji dar, ki ga iščete, potrebujete naslednje tri stvari:

1. Te resnice boste morali sami raziskati v Božji besedi.
2. Vedno znova boste morali utrjevati tisti konkretni vidik zamenjave, ki je odgovor na vašo potrebo.
3. Vztrajno boste morali utrjevati svojo vero, tako da se boste Bogu zahvaljevali za vse, kar je priskrbel.

Čim bolj se zahvaljujete Bogu, tem bolj boste verjeli v to, kaj je storil za vas. In čim bolj verujete, tem bolj se mu boste hoteli zahvaljevati.

To dvoje – vera in zahvaljevanje, zahvaljevanje in verovanje – deluje kot hoja po spiralnih stopnicah, ki vas peljejo vse višje v polnost Božje preskrbe.

Povzetek

Obstaja eden sam in samo en temelj, ki v celoti zadošča za vsak dar Božjega usmiljenja – to je zamenjava, ki se je zgodila na križu:

- Jezus je bil kaznovan, da bi nam moglo biti odpuščeno.
- Jezus je bil ranjen, da bi mi lahko bili ozdravljeni.
- Jezus je nosil našo grešnost, da bi mi mogli postati pravični z njegovo pravičnostjo.
- Jezus je pretrpel našo smrt, da bi mi lahko prejeli njegovo življenje.
- Jezus je trpel našo revščino, da bi mi lahko postali deležni njegovega obilja.
- Jezus je nosil našo sramoto, da bi mi mogli biti deležni njegove slave.
- Jezus je trpel našo zavrženost, da bi mi lahko bili sprejeti od Očeta.
- Jezus je postal prekletstvo, da bi mi mogli vstopiti v blagoslov.

Navedeni seznam ni popoln, lahko bi dodali še druge vidike zamenjave. A vse to so različni darovi, ki jih je Bog zagotovil po Jezusovi žrtvi. Sveto pismo jih povzema v eni vseobsegajoči besedi: *odrešenje*.

Vendar kristjani pogosto omejujejo odrešenje na izkušnjo, da so njihovi grehi odpuščeni in da so pri svojem spreobrnjenju na novo rojeni v svojem duhu. To čudovit in največji dar, vendar je le prvi del celotnega odrešenja, ki nam ga razodeva Nova zaveza.

O AVTORJU

Derek Prince (1915–2003) se je rodil v Indiji v britanski družini. Na dveh znamenitih britanskih izobraževalnih ustanovah – Eton College in King's College, Cambridge – je končal študij grščine in latinščine. Nato je postal profesor antične in moderne filozofije na King's Collegeu. Študiral je še hebrejski in aramejski jezik ter nekaj modernih jezikov, in sicer na univerzi v Cambridgeu in na Hebrejski univerzi v Jeruzalemu. Kot študent je bil filozof in imel se je za agnostika.

V prvih letih druge svetovne vojne je služil v britanski vojski kot pomočnik v bolnišnici. Takrat je začel brati Sveto pismo kot filozofsko knjigo. Kmalu zatem se je spreobrnil ob srečanju z Jezusom Kristusom in bil nekaj dni zatem krščen v Svetem Duhu. To srečanje ga je pripeljalo do dveh ugotovitev: prvič, da je Jezus Kristus živ, in drugič, da je Sveto pismo resnična, pomembna in sodobna knjiga. Ti dve dejstvi sta trajno spremenili ves potek njegovega življenja, saj ga je potem posvetil študiju in poučevanju Svetega pisma kot Božje besede.

Po drugi svetovni vojni je ostal v Jeruzalemu, kjer je bil prej v britanski vojski. Ko se je leta 1945 tam poročil z Lydio Christensen, je postal oče osmim posvojenim deklicam v Lydiinem otroškem domu, ki ga je bila ustanovila tam. Skupaj so bili priča ponovnemu rojstvu države Izrael leta 1948. Kasneje, leta 1950, ko je Derek delal kot ravnatelj šole za učitelje v Keniji, sta z Lydio posvojila svojega devetega otroka, afriško deklico.

Leta 1963 sta zakonca Prince z družino imigrirala v ZDA in postala sta pastorja skupnosti v Seattlu. Deset let kasneje je Derek postal soustanovitelj Molitvenih zastopnikov za Ameriko. Njegova knjiga *Molitev in post, ki spreminjata zgodovino* je prebudila kristjane po svetu k njihovi odgovornosti, da molijo za vlade svojih narodov. Mnogi menijo, da so prevodi te knjige pomembno pripomogli k padcu komunističnih režimov v Vzhodni Evropi.

Lydia Prince je umrla leta 1975 in Derek se je drugič poročil oktobra 1978 z Ruth Baker, ki je bila mati samohranilka treh posvojenih otrok. Svojo drugo ženo je tako kot prvo srečal, ko je služil Bogu v Jeruzalemu. Ruth je umrla leta 1998 v Jeruzalemu, kjer sta živela od 1981.

Vse do nekaj let pred svojo smrtjo je Derek Prince vztrajal v službi, v katero ga je poklical Bog. Potoval je po svetu in služil ljudem s poučevanjem razodete resnice Božje besede in z molitvijo za bolne in prizadete, večkrat pa je predaval tudi o preroškem pogledu na svetovna dogajanja v luči Svetega pisma.

Mednarodno je priznan kot eden vodilnih svetopisemskih učiteljev tega časa. Je avtor več kot petdeset knjig, več kot šeststo avdio- in sto videopoučevanj. Mnogo jih je prevedenih, skupno v več kot sto jezikov. Njegov radijski program, ki ga je začel leta 1979 pod naslovom *Ključni za uspešno življenje*, je bil preveden v več kot deset svetovnih jezikov in se še vedno dotika življenj ljudi.

Derekov glavni dar razlaganja Svetega pisma in preprostega, a natančnega poučevanja je pomagal graditi temelje vere milijonov ljudi na vseh kontinentih. Bog mu je odpiral vrata do kristjanov iz mnogih različnih rasnih

in verskih okolij. Njegovim poučevanjem zaupajo kristjani iz protestantskih, rimskokatoliških in pravoslavnih skupnosti – ocenjujejo, da so dosegla že več kot polovico zemeljske oble. Po Derekovi smrti njihovo širjenje nadaljuje organizacija Derek Prince Ministries.

Druge knjige Dereka Princea v slovenščini

Avtoriteta in moč Božje Besede

Tako Sveto pismo kot Jezus Kristus sta Božja Beseda. Sveto pismo je pisana Božja Beseda, navdihnjena po Svetem Duhu. Jezus je osebna Beseda Boga. Naš odnos do pisane Besede določa, kakšen je naš odnos do Boga. Samo avtor lahko jamči za avtoriteto svojega pisanja. Zato je Sveti Duh edini, ki nam odkriva pravilno razumevanje in moč pisane Besede, ki jo je navdihnil.

Blagoslov ali prekletstvo – sami lahko izberete!

Obstajajo duhovne ovire, ki nam lahko na določenih področjih preprečujejo, da bi zaživel v polnosti, ki jo ima Bog za nas. Avtor te knjige nam na temelju Svetega pisma in več kot petdesetih let izkušenj kaže praktično pot ven iz bolezni, zasvojenosti, depresij, neuspehov, pomanjkanja ... v obljubljeni deželo plodnega, zmagovalnega in izpolnjenega življenja. Navaja tudi veliko spodbudnih pričevanj ljudi, ki so na pravi način odprli vrata Bogu in izkusili njegovo dobroto in nadnaravno posredovanje.

Božje zdravilo za zavrženost

Zavrženost od drugih ljudi je v takšni ali drugačni obliki izkusil skoraj vsak, na primer od staršev, sošolcev, učiteljev, zakonskega partnerja, prijateljev, nadrejenih. V mnogih prizadetih je povzročila tudi globoke duhovne rane, ki jim preprečujejo polno življenje, pa če se tega zavedajo ali ne. Zelo pogosto je prav to korenina problemov, kot so zloraba droge, alkoholnih pijač in hrane, ohromljenost v odnosih z ljudmi in depresija. Ta knjižica prinaša dobro novico o zanesljivi Božji poti do popolnega notranjega ozdravljenja!

Možje in očetje

Kakšen je uspešen mož in oče po Božjih merilih, ter kako je lahko največji blagoslov tistim, ki so mu najbližji: svoji ženi in otrokom – o tem govori ta praktična knjiga Dereka Princea, očeta dvanajstih posvojenih otrok. Podrobno predstavlja svetopisemsko modrost za osebno in družinsko življenje ter usmerja može in očete v čudovit Stvarnikov načrt za njihovo tako zelo odgovorno vlogo na zemlji. Pojasnjuje tudi temeljne principe duhovnega očetovstva in nam hkrati posreduje Jezusovo sporočilo o Bogu, našem nebeškem Očetu.

Molitev in post, ki spreminjata zgodovino

Knjiga o dveh močnih duhovnih orodjih, s katerimi kristjani lahko vplivajo na usodo mest in narodov za napredek Božjega kraljestva in izpolnitev Božje volje. Kaj pravi o molitvi in postu Sveto pismo in kaj Bog pričakuje od nas glede tega?

Zakonska zaveza

V tej knjigi Derek Prince na temelju Svetega pisma razkriva skrivnosti zakonske zveze in vam kaže načrte in cilje Boga za zakon. Ne dovolite si, da bi bili razdeljeni. Odkrijte moč zaveze. Spoznali boste prvotni namen Boga za zakonsko zvezo. Močnejše se boste povezali z Bogom in spletli 'trojno vrvico', ki se ne pretrga. Izboljšali boste kakovost vseh svojih odnosov. Knjiga obravnava tudi pripravo na dober zakon in iskanje pravega sozakonca.

Zahvaljevanje, slavljenje in čaščenje

Molitev nikakor ni samo naslavljanje prošenj na Boga, a zaradi pomanjkljivega razumevanja se veliko ljudi omeji samo na ta vidik. Celovita molitev, ki je všeč Bogu, pa ni samo en glasbeni inštrument, ampak ves orkester. Ta knjiga na podlagi jasnih napotkov Svetega pisma obravnava tri zelo pomembne, a premalo uporabljene molitvene inštrumente: zahvaljevanje, slavljenje in čaščenje Boga. Pojasnjuje, da je Bog določil pogoje oziroma protokol, po katerem se mu lahko približamo. Pokaže nam, da ti pogoji niso samo teorija, ampak so načela, s katerimi bomo, če jih bomo redno uporabljali, zelo izboljšali svoj odnos z Bogom, se mu bolj približali in spoznali Njegovo dobroto.

Podrobnejša predstavitev v slovenščino prevedenih avtorjevih knjig ter njegovi članki in govori v elektronski obliki so objavljeni na spletni strani www.derekprince.si.

Derek Prince

MOČ RAZGLAŠANJA BESEDE

Naslov izvirnika: Power of Proclamation

Prevod:

Irena Jerman-Polenšek

Jezikovni pregled:

Matej Leskovar

Urednik:

Boštjan Cerk

Oblikovanje ovitka:

Klemen Kunaver, Studio Kunaver

Cena: 9,50 €

Cena elektronske izdaje: brezplačno

Informacije in naročila:

Karis, p. p. 6, 1351 Brezovica

Tel./faks: (01) 3631 048

E-pošta: ekaris@siol.net, info@ekaris.net

www.ekaris.net, www.derekprince.si

Založba Karis je dejavnost podjetja Ekaris, d.o.o., Preserje.